CafCaf

aylık mizah dergisi • **fiyatı: 2 TL (KDV Dahil)** - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net
sayı 28
ekim 2009/10

Beceriksiz kurumları, aptal çeteleri, karanlık derinleriyle, uyuşturucu tacirleri, sahte raporculardan başını alamayan bir devlet istemiyoruz!

Evlatlarını bıktıran, dırdırcı, geçimsiz, kötü kalpli bir devlet baba mı?

Bu mu ideal devlet?!

ISSN 1308-7487

• (TÜBİTAK uzaya uydu olayını bilmiyorum ama Uzayda dünyalı bulunmuş! (Yeni bir uzaylı yakalanmış, uzaylı laikmiş, orda herkes laikmiş!)

• Ramazanı özleyeceğiz...

Ahmet Turan Alkan

NETEKİM: DÖRT BÖLÜ İKİ, EŞİTTİR İKİ!

-Bugün ayın kaçı Hamdiciğim bir baksana sana zahmet?

-Bugün ayıın, bir bakayım ondördü galiba, evet ondördü...

-Ben de bundan şüpheleniyordum zaten, cık cık cık... Durum çok vahim Hamdi, çook vahim.

-Niye ki enişte; ayın ondördü işte, dün onüçüydü, yarın da onbeşi olacak büyük ihtimâlle?

-Kaçıncı aydayız Hamdi, kaçıncı aydayız biz?

-Dokuzuncu aydayız, evet Eylül... Dokuzuncu ay.

-Yaa, gördün mü Hamdi bey, sen hâlâ aymaz aymaz pinekle bakalım yerinde. Onbeşin rakamları nedir; Birle beş. Topla ikisini; eder altı. Onbeşten altıyı çıkar. Kaç kalır?

-Onbeşten altı çıkarsaa; dur bi bakayım, dokuz değil mi?

-Dokuz yaa... Biliyor musun Hamdi; senin gibi cahil,birşeyden haberi olmayan bir olmayı ne kadar isterdim. Oohh... Dokuz diyorsun ama ne söylediğinin farkında değilsin. Dokuz ne demek Hamdi, dokuz ne demek?

-Ne demek enişte? Kusura bakma bir hatâ ettiysem, dalgındım da biraz...

-Dokuz şu demek; üçe böl dokuzu, ne çıktı: Üç. Üçle çarp bakayım?

-Dokuuuz!

-Peki üç kere dokuz?

-Yirmi yedi!

-Hâlâ farkına varmadın değil mi Hamdi. Şimdi bu yirmiyediden ayın onbeşini çıkar bakayım. Ne kaldı? Oniki. Oniki ne demek Hamdi, oniki ne demek?

-Ne bileyim enişte? Oniki işte.

-Koy onun sağ tarafına 27 rakamını; 1227. Soluna da dokuzu koy; 91227. Topla bu rakamları şimdi. 21. Yirmibiri üçe böl. Yedi! Gördün mü?

-Görmedim enişte; ne oldu ki?

-Daha ne olsun oğlum, daha ne olsun. Memleketi herifler taksit taksit satıyorlar, sen oturmuş aritmetikle dört işlem yapıyorsun. Sayılar bize bir şey söylüyor Hamdi; sayılar bizi ikaz ediyor, hatat avaz avaz feryad ediyor Hamdi. Uyanık olun ey evlad-ı vatan diyor; uyumayın diyor. Atı alan Üsküdar'ı geçiyor diyor. Nitekim bak, 7, üç daha on. Aman ya rabbi; bir an evvel toparlan Hamdi. Dünya öküzün boynuzları üzerinde durmuyor oğlum; dünya rakamlar üzerinde duruyor!

-Nasıl yani enişte; hayırdır inşallah, n'oluyoruz yav?

-Oğlum, sen hiç mektep-medrese görmedin mi; başından gelmiş ve gelecek her şey rakamlarda vardır. Mesela ne zaman doğdun sen bakayım?

-Valla tam bilmiyorum ki; anam harman zamanı dediydi ama...

-Harman zamanı ne demek ulan, yılı ayı yok mu bunun?

-Amerikalıların aya gittiği seneden sonraki harman zamanıymış; hem zaten rahmetli abimin nüfus kağıdını şeyetmişler bana; köylük yeri, bilirsin işte enişte...

-Oğlum sen, nasıl bir adamsın; sana nüfus kağıdı verende kabahat, sana kafa kağıdı verende suç Hamdi. Adam doğum tarihini bilmiyor yahu!.. Her neyse diyelim ki 1 Ağustos 1970. Ne yapar?

01081970. Topla bunları şimdi. 26. Altıyı ikiye böl: Üç. 26'ya üç ilave et; 29. Dokuzdan iki çıkar, ne kaldı?

-Yedi kaldı; dur bakayım... Vay canına; sahi yahu, müthişsin enişte; demin de yedi rakamı çıkmıştı değil mi? Nasıl oluyor, öğretsene bana da...

-Bunlar daha ne ki oğlum; bu bir bilim; rakamlar affetmez. Meselâ en küçük sayı nedir? Bir. Bir, bir daha; iki. İki bir daha üç. Üçten bir çıkar ikiyle çarp, dört. Dördü ikiye böl, üç ekle, ne çıktı? Beş. Beşten bir çıkar iki ekle, altı. Altıya bir ekle yedi. Yediden üç çıkar; kendisiyle topla, sekiz. Sekizden dört çıkarıp beş ekle; dokuz. Bir daha koy üstüne, on. Sıfırla birin toplamı ne yapar?

-Bir!

-Döndük mü başa. Ne oldu şimdi; mucizedir bu oğlum, mucize! Biz o mektepleri boşuna okumadık Hamdiciğim. Şimdi, bunlar ülkeyi bölecekler diyorsam öyledir. Nerden biliyorsun diyeceksin. Bak şimdi. Onbirden dört çıktı kaç kaldı?

-Yedii!

-Gördün mü; bölecekler işte?

-Vallahi doğru be enişte; müthişsin. Bana da öğretsene ne olur!

-Şimdi vaktim yok; ülke önemli bir dönemeçten geçiyor; burada arslanlar gibi muhalefet yapıyoruz. Bir ara vaktim olursa öğretirim tabii Hamdiciğim. Haydi bana müsaade!

Cafcaf'ta kürt açılımı ile ilgili espriler varmış!

• **MAZLUMDER Andımız kaldırılsın diyor ama çocuklar onu çoktan kaldırdı zaten.**

cinnet aaaabi

GRİP OLAN CİNNET AAABİ ATEŞLER İÇİNDE CAYIR CAYIR YANAN BİR İNSAN DA OLMUŞ İDİ VE O VAKİT, EVİNDE İSTİRAHAT ETMEYE MECBUR OLDU VE BUNUN ÜZERİNE MEMLEKETİN KORKUNÇ BİR YÜZÜYLE KARŞI KARŞIYA KALDI: "GÜNDÜZ KUŞAĞI" OLARAK DA İSİMLENDİRİLEN BU KORKUNÇ DURUM CİNNET AAABİMİZE O KADAR CİNNET GEÇİRTTİ O KADAR CİNNET GEÇİRTTİ Kİ, NEFES ALIR GİBİ CİNNET GEÇİREBİLEN BU GÜZEL AAABİMİZ BİLE DAHA ÖNCE BU DÜZEYDE HİÇ CİNNET GEÇİRMEMİŞTİ. YA... BÖYLEYKEN BÖYLE YANİ...

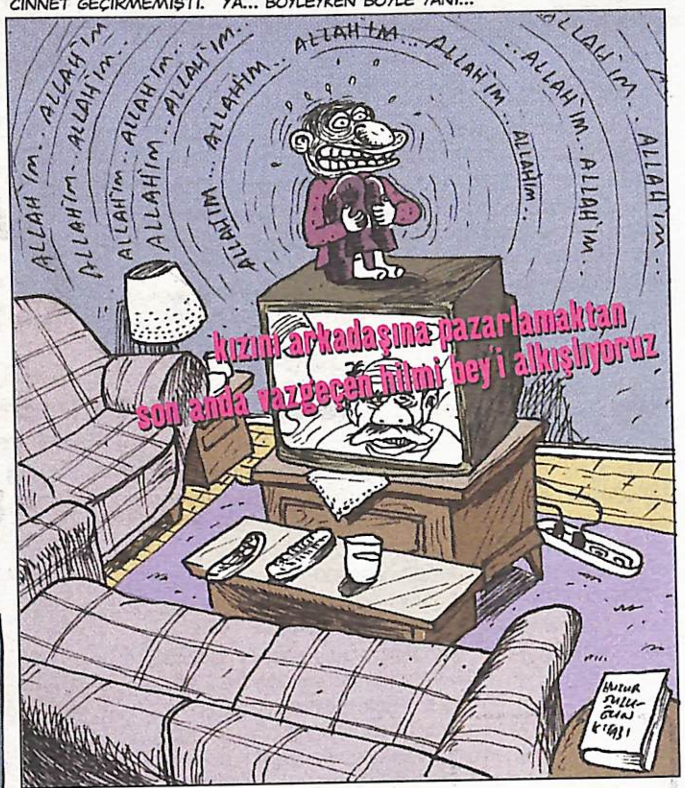

ORDU

Neyi kaybetmemeli?

Ordu, çorabının tekini kaybetmemeli!
Ordu, evindeki maçları kaybetmemeli!
Ordu, konsantrasyonunu kaybetmemeli!
Ordu, kilo kaybetmemeli!
Ordu, gözü kaybetmemeli!
Ordu, emeklilerine ayıbetmemeli!
Ordu, güven kaybetmemeli!
Ordu, söke söke kazanılmış haklarını kaybetmemeli!
Ordu, Almanlar yenilince mağlup sayılmamalı!
Ordu, aklını (sağduyusunu) kaybetmemeli!

SONBAHAR GELDİ

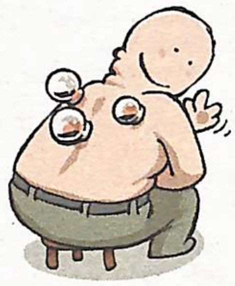

HACAMATINIZI YAPTIRDINIZ MI?

5 EKİM VE SONRASI HACAMAT İÇİN GÜZEL TARİHLER...

"UYANIK OLUN HACAMAT OLUN"

SÜPER BARMAK

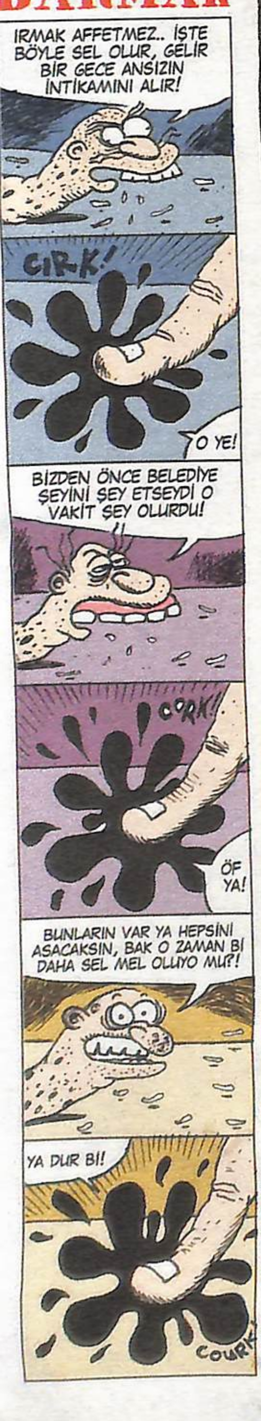

• **Meteoroloji yeni sistem sayesinde daha hızlı tahmin yapacak.**

• **Ahmet Hakan'ın en sevilen yanı mazisi ile barışık olmasıymış.**

• **"de"leri- "da"ları ayrı yazma derneği kuruldu.**

Bâtıl Balina

Salih Kılınç

İbretlik Hikâyeler

Sonradan görme bir Ankaralı olarak, geçenlerde, elimde Murat Belge'nin İstanbul Gezi Rehberi ile Zeyrek taraflarını geziyordum. Gezim boyunca güneşli olacağını düşündüğüm hava bir ara aniden bozdu. Önce gök gürledi ardından müthiş bir yağmur sökün etti. Böyle olunca gözüme bir kuytu alan kestirip sığındım; çaresiz bir şekilde yağmurun dinmesini beklemeye başladım. Derken telefonum çaldı. Arayan "Gelişerek Değişim Yayınları"nın sahibi aziz dostum Ferruh Kaleli idi. Konuşmasına yine her zamanki bıktırıcı esprisi ile başladı: "İyi günler Salihcim. Ben Anayasa Mahkemesi üyesi Serruh Kaleli. Hah ha ha."

Hal hatır faslından sonra "Bugünlerde yanıma bir uğrayabilir misin, bir şeyler konuşacağım. Senle bazı işler yapabiliriz." dedi. Ben de şu an İstanbul'da olduğumu, ancak iki gün sonra yanına uğrayabileceğimi söyledim. Telefonu kapattım, yağmurun nihayet bulmasını beklemeye devam ettim.

10 Eylül 2009 Perşembe günü öğleden sonra dostumun Çankaya'daki ofisine gittiğimde çok sıcak karşılandım. Ferruh heyecanla anlatmaya başladı. "Başardım Ama Sor Bir Bakalım Nasıl Başardım" adlı bir kitabı piyasa sürmeye hazırlandıklarını, kitabın epey ses getireceğini, piyasayı sallayacaklarını, ancak bir sorun olduğunu, her kişisel gelişim kitabında muhakkak bulunan gaz verici hikâyelerin kitaplarında çok az yer kapladığını, birkaç öyküye daha ihtiyaç duyduklarını, bu kalan birkaçını benim yazmamı düşündüklerini, kabul edersem çok sevineceğini, iyi de bir telif vereceklerini söyledi.

"Tamam, Ferruhcum sakin ol, yapmadığım iş değil" dedim. Hemen orada bir tane yazdım verdim, diğerlerini de bu akşam yollayacağımı söyledim:

Mıntıka temizliği

Hali vakti yerinde yaşlı bir adam ölüm döşeğindeyken oğullarını yanına çağırmış. Amacı şöyle artislik bir atraksiyon yapıp oğullarına hayat dersi vermekmiş. Ama açıkçası aklına da herhangi bir aksiyon gelmiyormuş. "Neyse" demiş "kervan yolda düzülür"...

Oğulları başına toplanınca şöyle bir göz gezdirmiş üzerlerinde. Her biriyle ayrı ayrı göz göze geldikten sonra demiş ki: "Dışarıdan bana üç tane farklı büyüklüklerde odun parçası getirin". Peder bey böyle deyince en büyük oğlu "Baba yalnız uyarayım, biz üç değil dört kişiyiz, ona göre ha." Yine "neyse" demiş yaşlı adam "birinizin kaynanası sevmiyormuş he he."

Odun parçaları gelince adam üç parçayı oğullarına sırasıyla dağıtmış. En sonda kalana ise cebinden çıkardığı Malazlar kibrit kutusundan bir çöp çekip vermiş. Neyse ki "en kısa çöpü sen çektin şimdi defol buradan" dememiş. Baba çöpü bu en çelimsiz oğluna verince kutunun içinde 39 çöp kalmış. (Tabii bu vasati rakam, tam değil.)

Çocuklar heyecanla babalarının ne diyeceğini bekliyorlarmış. İşin kötü tarafı baba diyeceği şeyi kendisi de bilmiyormuş. Ancak serde erkeklik var, bir de ölüm döşeğindesin, boru değil, şöyle kallavi bir laf etmek lazım: "Sevgili oğullarım, her şeyin bir sonu olduğu gibi her hayat da ölümle sonuçlanıyor. İşte geldik gidiyoruz. Eskiden karpuz idik şimdi döndük biz hıyara. Bir ayvayı dişler gibi, ısırıp ısırıp ömrümüzü, bir girdapta dönüyoruz, yaşamadan günümüzü..."

"Ee odunlar?" demiş mahdumlar (mahkûm değil, mahdum).

"Haa onlar mı?" demiş adam. Bahçeyi temizlemeyi belki akıl edersiniz diye küçük bir mıntıka temizliği yaptırdım size. Şimdi dağılın eşşek sıpaları. Ne ölmesi, ben sizi gömerim be!"

latin harfleri ile amin

Halka ve Olaylara

yeni domates

Bu gazeteyi 'okuyup da müslüman olmamak mümkün mü?

Bayram namazı kazanç kapısı oldu

Yılda iki kez kılınması sebebiyle cemaatin nasıl kılındığı konusunda endişeye düştüğünü fark eden yabancı girişimciler Stainless Steel ve Water törtin Meter Resist ikilisi bu derde derman olacak bir eser sundular ve "Yeni Başlayanlar ve Sadece Bayram Namazına Gidiyorum Diyenler için Namaz Rehberi Kitap ve VCD seti" ile bayram öncesi listelerde en üst sıralara çıktılar. Eseri satın alanların kasada utandıkları için 'Yasin-i Şerif' ve çerçeveli karınca duası da aldıkları dikkat çekti. 'iki salla bir bağla, üç salla bir eğil' tekniğinin kullanıldığı eserin etkisini bu bayram çeşitli camilerde inceledik ve tam bir para tuzağı olduğunu gözlemledik. Cemaat yine en güvenilir kaynak olarak imam efendiyi seçmiş ve can kulağıyla dinlemekteydi.

Bayram şekeri kabusu

Geçmiş zamanlarda Ramazan bayramının çocuklar için en güzel yanı kapı kapı dolaşıp bayramlaşmak veharçlık toplamaktı. Günümüzde ise harçlığın yerini şekerlemeler almış durumda. Fakat İstanbul Sancaktepe'de ikamet eden Ömer Hayyam T., bu bayram çocuklara ve çevre halkına eski günleri yaşattı. Ramazanın bitişini bayramın gelişini evinde demlenerek geçiren ÖHT, zili çalan çocuklara elini öptürdükten sonra 'ben de öpüjem!' diyip harçlık da verince olanlar oldu. Kulaktan kulağa dolaşan bu cömert adamın efsanesi mahalleden sonra çevre ilçelere de sıçradı ve günün sonunda paranın dışında gümüş şamdan, set üstü ocak, misafir döşeği ve necefli maşrafanın da el öpenlere verildiği görüldü. Olayın farkına ayılınca varan ÖHT'nin saçları yaşadığı şok nedeniyle ol anda beyazladı.

Memleketin stresinden uzakta, rahat bir yaşam sürdürdüğünüz yurtta, abinizin ocağındasınız. Cumaları maklube geliyor, pazarları etli pilav, salıları lahmacun, perşembeleri sohbet sonrası tatlı... "İşte; ekmek elden, su gölden bir hayat!" dediğinizi duyar gibiyim lakin ki öyle değil! ay sonu geliyor ve kaldığınız yurdun son derece hassas olduğu bir konu gündeme geliyor; aidat parası! Babanızın, emminizin, bibinizin yola çıkarken cebinize koyduğu harçlıklar yeni arkadaş çevrenizin sıcak çikolatalarına harcandığı için durumunuz biraz içler acısı. Yeni olduğunuz için abiler sağolsunlar, ses de etmiyorlar fakat ikinci ay da aidatsız gelip geçiyor... Artık utancınızdan maklubenin sadece bulgurlu kısımlarını yiyebiliyorsunuz, abi ile göz göze gelmekten kaçıyor, eve en geç siz girip en erken siz çıkıyorsunuz... Memlekete telefon ettiğinizde ise babanız size bir iyi bir de kötü haberi olduğunu söylüyor, iyi haber "sarıkızın aylık masrafları azaldı, kötü haber sarıkız öldü!" Anlayacağınız memlekette de işler kesat! Öleyse ya abilerden kıçın kıçın uzaklaşacaksınız ya da onlarla olan diyaloğunuzu iyice sağlama alıp "paranın ne önemi var, senin ben ağzını yirim ağzını!" moduna gireceksiniz... Soruları çözelim, sonucu görelim...

- Aidatsız geçen üçüncü ay, yatağınıza yatmış, battaniyenin altında pusmuş saklanıyorsunuz ama bu öyle bildiğiniz gibi bi saklanma değil, bu orada olduğunuzun bilinmesine rağmen gerçeklerden kaçarcasına saklanma... Bi nevi "abi ben burda yokum" haykırışı. O derece çaresizsiniz. Battaniyenin altından "ayın yedisine kaç gün kaldı? bari bu ay öğrenim kredisiyle kiramı vereyim!" diye düşünürken battaniyenin altına kadar sızan harika bir maklube kokusu açlıktan dokuz sekizlik ritim atan midenizi şaha kaldırıyor ve dilemmalara düşüyorsunuz;

a) Mutfağa gidip "aidat mı? o da neymiş, ben öyle bişey bilmiyordum?" dercesine maklubeyi kaşıklarım.

b) Elime bir sucuk ekmek alıp mutfak kapısında bekler, kendimi acındırmaya çalışırım.

c) Yatağımda yatar, mideme taş basarım, çağrılmadan da mutfağa adımımı atmam...

-Kaçarak, saklanarak yaşamaktan bıkmışken ziraat bankamatiğinin önünde göz yaşartan dakikalar yaşıyorsunuz. Evet yanılmadınız öğrenim kredileri yatmış fakat bir tarafınız bu parayla aidatı ödemeniz gerektiğini söylerken bir tarafınız da "yahu üç ay idare eden dördüncü ay'ı da idare eder!" diyerek baskın geliyor. Köşedeki büfeden 150 kontör yükler yüklemez arkadaşlarınızı arıyorsunuz ve onların her zaman sabit durdukları kafe'ye doğru koşar adımlarla gidiyorsunuz. İçeri girip uzun zamandır işlerinizin olduğunu ve yanlarına uğrayamadığınızı anlatıyorsunuz. E bu dönüşün bi şekilde ıslatılması gerek, tabi arkadaşlarınız da çay içecek değil. Elinizi kaldırıp garsona "hey bize altı sıcak çikolata, iki kapuçino!" derken son kelime ağzınızdan "kapuğ..çın..ığmmm" diye çıkıyor. Çünkü kapıdan giren kişi evinizin abisi ve muhtemelen haftasonu yapılacak kermes için kapı kapı dolaşıp bilet satıyor... Ayıklayın pirincin taşını;

a) Bana en yakı arkadaşın arkasına, olmadı masanın altına saklanırım beni görmediğine emin oluncaya kadar da lenslerimi(!) aramaya devam ederim.

b) Yüzsüz bir şekilde "ehe ehe abime de bi oralet bağlayın!" der ve susarım... mırs...

c) Gözlerim dolu bir vaziyette "ağbiiii! her şeyi anlatabilirim" diyerek Hülya Koçyiğit koşusuyla üzerine koşup af dilerardından arkadaşlarıma veda edip ben de kermes davetiyesi satmaya çıkarım.

-Aidatı yatıramadığınız beşinci ay, kirlilerden başlayarak elbiselerizi toparlıyorsunuz. "A" harfiyle başlayan her kelimeden tırsar bir durumdasınız. Abiniz bu konuda hiç bir rahatsızlık belirtmemiş de olsa siz artık her kelimeden kendinize pay çıkarır hale gelmişsiniz... Sanki abiniz herkesin halini sorarken sizi en sona bırakıyor, sohbetlerde herkesin sorusuna çatır çatır cevap verirken, sıra size geldiğinde "sen nasıl biliyorsan öyle devam et!" diyor ve her an gözünüzün önüne çiçek abbas'ın meşhur sahnesi geliyor "herkese benden çay, şakir'e yok!" Evet buradaki şakir sizsiniz... Artık bu durumu daha fazla kaldıramıyorsunuz, bir şeyler yapmak lazım;

a) Beş ayı atlatan sekiz ayı da atlatır, az kaldı. Zaten seneye arkadaşlarla eve çıkacağım! diyerek ne kadar kuntiz biri olduğumu kanıtlarım

b) Baktım işler kötüye gidiyor, yırtık kazağımı, sökük pantolonumu giyer, "uzay geometrisi" kitabımın köşesini kemirerek duygu sömürüsü yaparım.

c) Abi seninle bi şey konuşmamız lazım! diyerek onu mutfağa çağırırım ve cep telefonundan bir İbrahim Sadri parçasını çalarak evdekilerin durumunu, parasızlığımı, halimi anlatırım...

Testi çözdük, öleyse hemen cevaplara bakalım ve yurtta daha kaç ay kalabileceğimizi görelim;

A'lar fazlaysa; yatacak yeriniz yok, zaten abi de sizden ümidi kesmiştir. Sırf cemaatin sayısı eksilmesin diye size katlanıyor. Ayrıca herkes yatsıyı kılıp yatarken sizin kalan çiğ köfteleri yuttuğunuzun da farkında...

B'ler çoksa; siz tam bir "orta şerit" adamısınız. Muhtemelen girdiğiniz bi cemiyette bir kaç kişi cemaatleri kötülese "he valla öyleler!" diyecek kadar da esnek bir yapıya sahipsiniz.

C'ler çoksa... C'ler çoksa nasıl duygulanırım biliyor musun? Bakın bir anda samimi oldum... Daha yurda geldiğinde ha bu kadar çocuktun, nasıl da abi oldun...

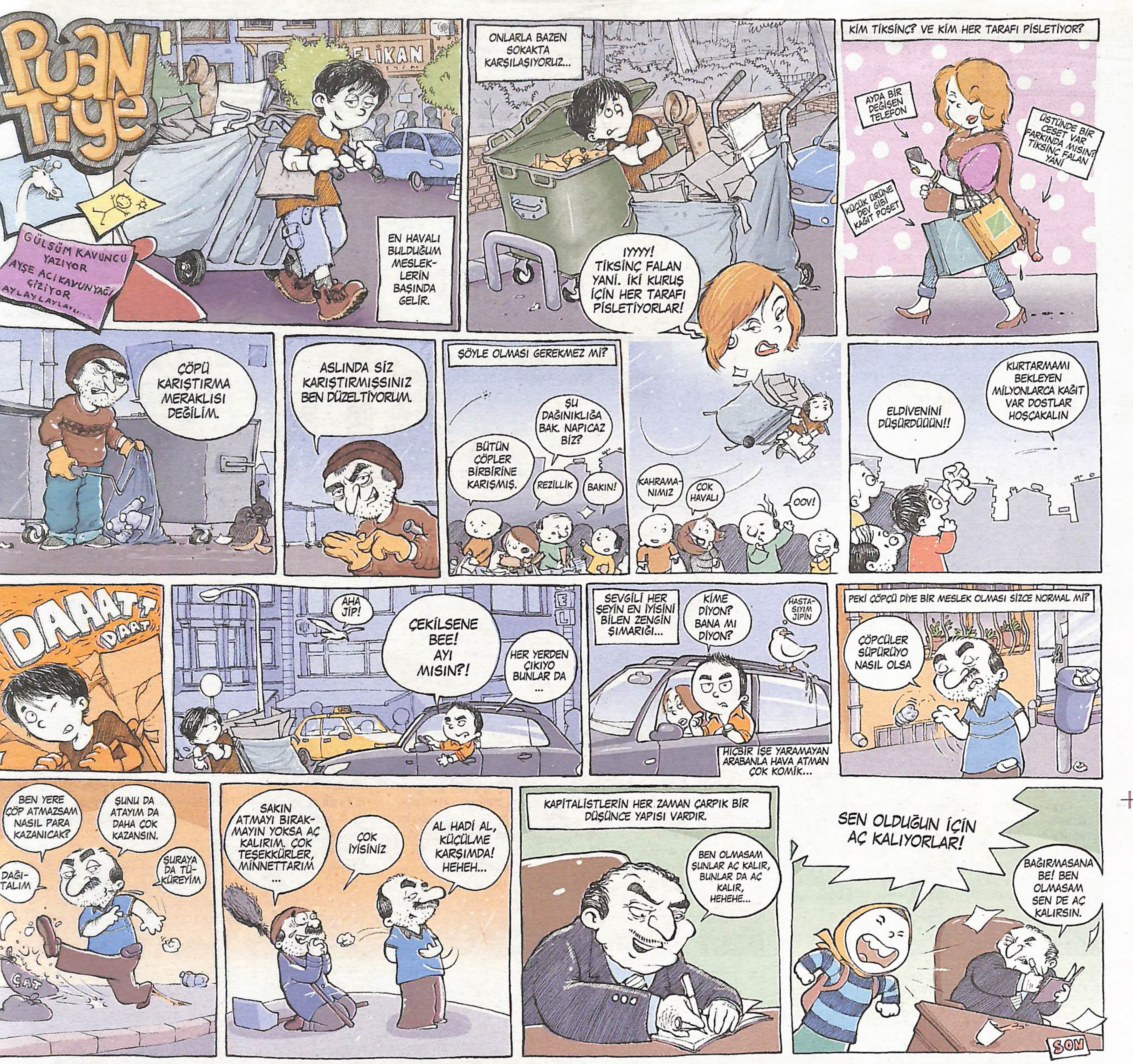

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Vizyon impasıbıl

Misssion impossible vardı hatırlarsınız. 'Görevimiz Tehlike' diye oynadı ama asıl tercemesi 'İmkansız Misyon/Görev' oluyor. Bizim en davalı, mahallenin andavalı abiler şimdi ne çilelerle bugüne geldiği belli olan "misyon"un artık "impasıbıl" olduğunu çabuk kavradı. Neyzen Tevfik'in dediği gibi "Kalın geldi bu fakire Müslümanlık" beyitleri okunuyor o diyarlarda. Nerdeymiş öyle, bir lokma bir hırka felsefesi. Bakınız Erol ne Yarar ne yaramaz abi, "Geçti o devirler!" demiş. "Zekatımı veririm, istediğim gibi harcarım!" buyurmuş. Bu kültür ve inanış da yeni çıktı ki, buna libo-müslümümsü diyoruz. Bunlar yeni Kemalistler. Felsefelerini de, "Ye mutlu kürküm yiyene!" oluşturuyor. (E, yani! Ye yani!)

Bu da 'Mişon' impasıbıl!

Akdeniz'de İsrail'le tatbikat yapıyoruz. E, hani "van minit"ti abiler! Verdiniz coşkuyu, ondan sonra koydunuz koca milleti orta yerde! Ama ne yaparsanız yapınız, bu millet bu "mission"u ve "one minute"i dahi takmaz! Alayınız çizildiniz!

Fitreye yok, filtreye var

"Filtre" sadakasını en ucuz paketi 3,5 TL'den alayı çıfıt olan cigara firmalarına her yıl 5 milyar dolar olarak ödüyormuşuz millet olarak. Senede bir kez verilen 'fitre' sadakasını ise ne kadar ucuz olursa o kadar keseye kâr mantığıyla "miş gibi" veriyoruz fukaralara! Sonra da bereket ve af bekliyoruz sıkılmadan. Olmaaaz. Olabilemeez.

USD kokain doları!

Yeni Dünya'lı cavırlar tedavüldeki Amerikan dolarlarını alıp tahlil yapmışlar ve neredeyse yüzde 95'inde kokain çıkmış. Bush'un ve avanesininkine baksalardı kokainde anca yüzde 5 dolar bulabilirlerdi! Neyse. Otacı abiniz de Amerikan dolarında tahlil yaptı, yüzde yüz Müslüman kanı buldu!

Öyle çağdaş olsam ki!

Yeni yetme Fırdöndü hanım soruyor: "Dadım Madam Roza ölmüştü. Onun için okuttuğumuz mevlit sonrasında misafirlere hurma likörü ve romlu lokum ikram edebilir miyim? Kendisi severdi de!" Evet, bu muhteşem suale Haim Ôrî Özkünk yanıt veriyor: 'Hell' cevab olur! Her yol rom'a çıkabilir. (Kaynak: Bkz: Promillî Duygular. 'Benn şarroj diiilim ki!' fasılı. Sahife: 1666. 159. baskı. (Aktaran: Y.N. Çerman. Shf: 1666)

Ya davulcuya ya zurnacıya

Tarikata hayır, ama Budizm'e, yogaya evet; rabıtaya hayır ama meditasyona evet ha! Hey gidinin kokoroş hin-guruları sizi! Hindistan aromalı Taocu laiklerimize kızım kızım kızıyoruz. Ok. Ama bu arada bizim bir takım

kardeşlerimizin sıfatı Müslüman; lakin kalbi Napolyon gibi "para-para-para" diye atıyor! Onlara ne demeli! Hele Müslüman gençliğimiz sabun gibi elden kayıyor. Biraz gayret edilse alayı "RAP"çı değil, "RAB'cı olurdu; ama geç kaldılar, geç kaldık. Geçiniz!

Demek ki neymiş?

Ne demiş, Gayr-ikanûnî Morrison Sultamayan Süleyman:

Yargu içinde muteber bir obje yok "Engerek"on gibi

Mürd edüp çamura gömdük lakin göründü kuyunun dibi!

Yaz uykusu olsa..

Uyusak ve yazın yaşanan üryanizadelerin rezilliğini görmesek. Bu arada sokaklarda bissürü ayı var. Var ama, hem yazın var, hem kışın var. Yav, küresel ısınma dolayısıyla uykuları bozuldu deniyordu! Doğruymuş yani!

Yeis yok, karamsarlık yok!

Bilinen tek şey Mehdiyim diye ortaya çıkanların hidayete muhtaç garipler oldukları! Bumerang yutmuş gibi dönüp dönüp mevzuu 'kendine' getirenlere itibar etmeyin ey millet! Mehdi (as) Kudüs'e bayrağı dikendir! (Ne bayrağı mı? Fener canım!) Hasılı, ey funny insanoğlu işini yap kenara çekil. Her şeyin bir Sahibi var. Sivrisinekler damardan girmek için hemşirelik eğitimi alsaydı, hayatları 15 günle sınırlı olur muydu! Demek ki, sahipsiz değiliz! Hadislerin ışığında müjdelenen Mehdi-i Azam (as), "yayıncı", "editör" "ehl-i keyf" v.s. değil bizzat "sahib-i seyf" bir zât olacak. Çoook alametler belürdiii gelmedeeen!

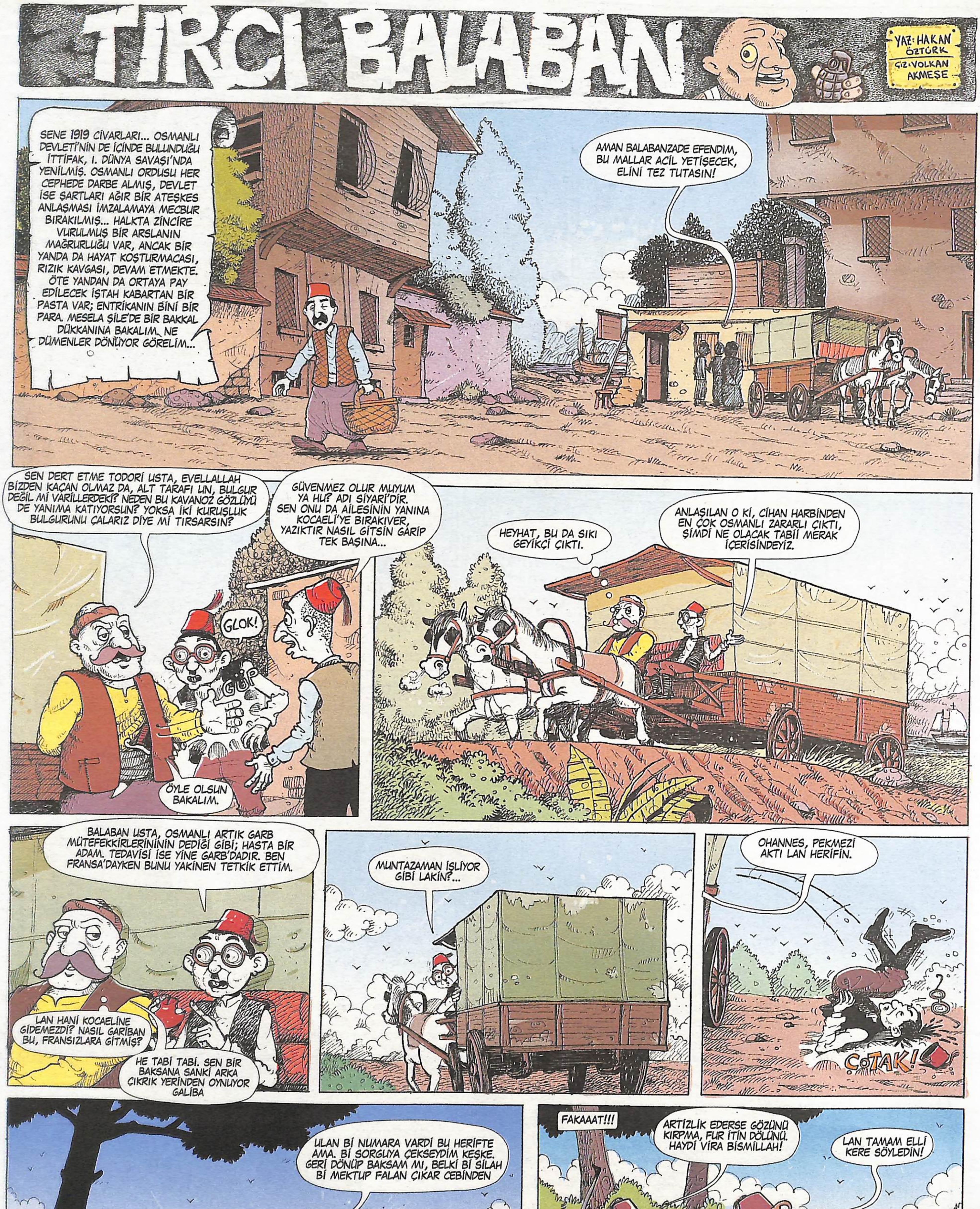
TIRCI BALABAN
YAZI: HAKAN ÖZTÜRK
ÇİZ: VOLKAN AKMESE
SENE 1919 CİVARLARI... OSMANLI DEVLETİ'NİN DE İÇİNDE BULUNDUĞU İTTİFAK, I. DÜNYA SAVAŞI'NDA YENİLMİŞ. OSMANLI ORDUSU HER CEPHEDE DARBE ALMIŞ, DEVLET İSE ŞARTLARI AĞIR BİR ATEŞKES ANLAŞMASI İMZALAMAYA MECBUR BIRAKILMIŞ... HALKTA ZİNCİRE VURULMUŞ BİR ARSLANIN MAĞRURLUĞU VAR, ANCAK BİR YANDA DA HAYAT KOŞTURMACASI, RIZIK KAVGASI, DEVAM ETMEKTE. ÖTE YANDAN DA ORTAYA PAY EDİLECEK İŞTAH KABARTAN BİR PASTA VAR; ENTRİKANIN BİNİ BİR PARA. MESELA ŞİLE'DE BİR BAKKAL DÜKKANINA BAKALIM, NE DÜMENLER DÖNÜYOR GÖRELİM...
AMAN BALABANZADE EFENDİM, BU MALLAR ACİL YETİŞECEK, ELİNİ TEZ TUTASIN!
SEN DERT ETME TODORİ USTA, EVELLALLAH BİZDEN KAÇAN OLMAZ DA, ALT TARAFI UN, BULGUR DEĞİL Mİ VARİLLERDEKİ? NEDEN BU KAVANOZ GÖZLÜYÜ DE YANIMA KATIYORSUN? YOKSA İKİ KURUŞLUK BULGURUNU ÇALARIZ DİYE Mİ TIRSARSIN?
GLOK!
GÜP
GÜVENMEZ OLUR MUYUM YA HU? ADI SİYARİ'DİR. SEN ONU DA AİLESİNİN YANINA KOCAELİ'YE BIRAKIVER, YAZIKTIR NASIL GİTSİN GARİP TEK BAŞINA...
ÖYLE OLSUN BAKALIM.
HEYHAT, BU DA SIKI GEYİKÇİ ÇIKTI.
ANLAŞILAN O Kİ, CİHAN HARBİNDEN EN ÇOK OSMANLI ZARARLI ÇIKTI, ŞİMDİ NE OLACAK TABİİ MERAK İÇERİSİNDEYİZ.
BALABAN USTA, OSMANLI ARTIK GARB MÜTEFEKKİRLERİNİNİN DEDİĞİ GİBİ; HASTA BİR ADAM. TEDAVİSİ İSE YİNE GARB'DADIR. BEN FRANSA'DAYKEN BUNU YAKİNEN TETKİK ETTİM.
LAN HANİ KOCAELİNE GİDEMEZDİ? NASIL GARİBAN BU, FRANSIZLARA GİTMİŞ?
HE TABİ TABİ. SEN BİR BAKSANA SANKİ ARKA ÇIKRIK YERİNDEN OYNUYOR GALİBA
MUNTAZAMAN İŞLİYOR GİBİ LAKİN?...
OHANNES, PEKMEZİ AKTI LAN HERİFİN.
ÇOTAK!
ULAN Bİ NUMARA VARDİ BU HERİFTE AMA. Bİ SORGUYA ÇEKSEYDİM KEŞKE. GERİ DÖNÜP BAKSAM MI, BELKİ Bİ SİLAH Bİ MEKTUP FALAN ÇIKAR CEBİNDEN
FAKAAAT!!!
ARTİZLİK EDERSE GÖZÜNÜ KIRPMA, FUR İTİN DÖLÜNÜ. HAYDİ VİRA BİSMİLLAH!
LAN TAMAM ELLİ KERE SÖYLEDİN!

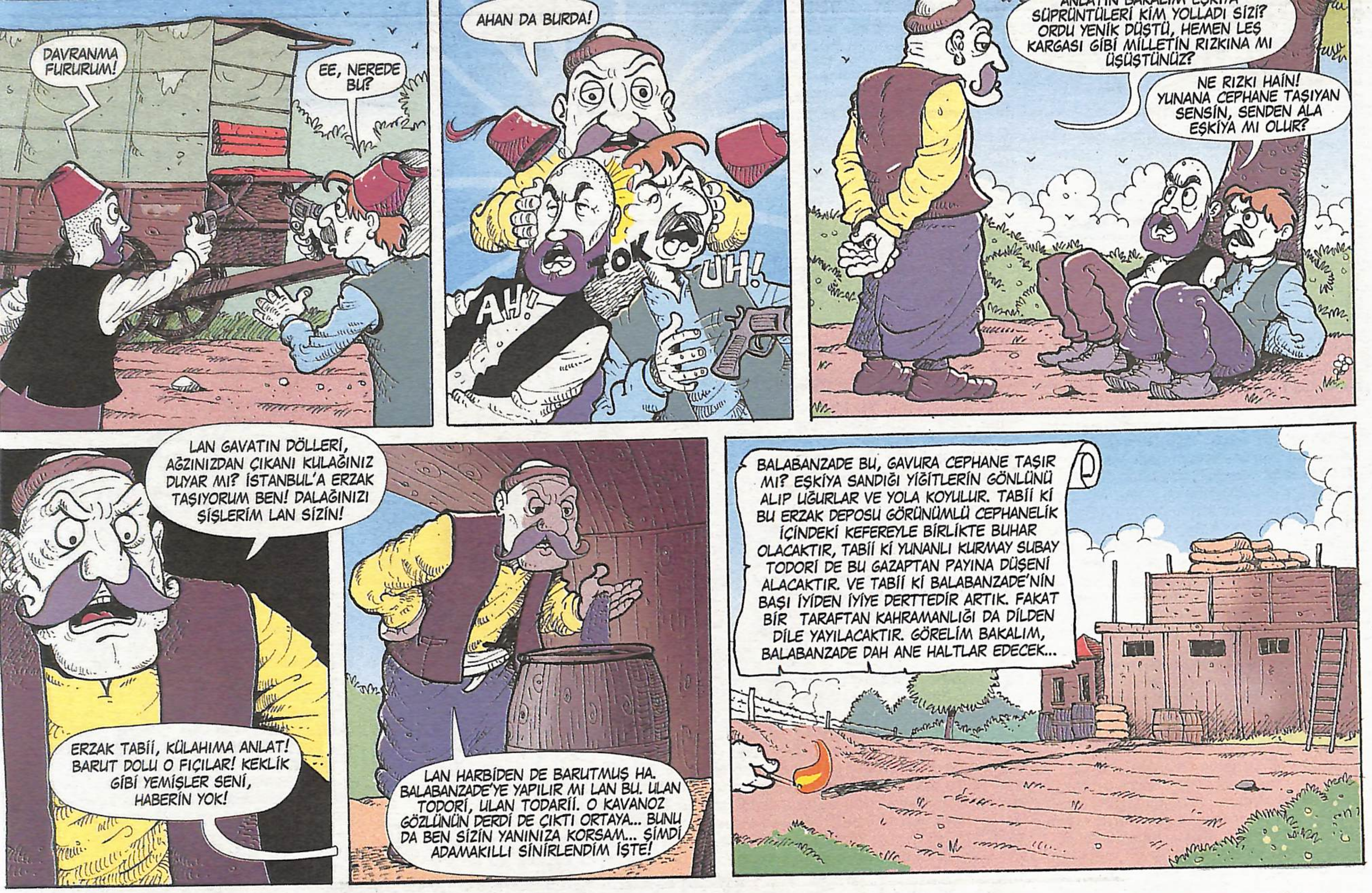

Taraf'tan Sevan Nişanyan kelimabaz köşesinde dil ile uğraşmayı bırakıp Allah ile ve Allah inancı ile uğraşmaya başlamış, Kur'an'daki kelime ile ilgili ayeti görmüş müdür acaba?

Bilim Sanat Vakfı'nda, Kocav'da, İlmi Etütler'de, Genç Akademi'de, Ensar Vakfı'nda, İlim Yayma Cemiyeti'nde harika seminerler oluyor, kaçıran kaçırıyor!

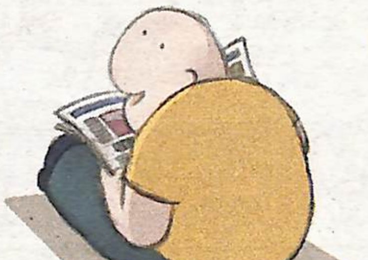

Dünya Radyo'da Mister Gudu'yu dinlemiyorsanız Cafcaf'taki köşesinden kendisini takip edebilirsiniz. Acaba kim Mister Gudu, yoksa Yasir mi?

Cafcaf 20 Ekim'de Satranç kareleri kampanyasını başlatıyor. Katılmak isteyenler Asım Abiye mail atsınlar!

17 Ekim'de İHH'nin Yetim Buluşması var, unutma!

cüsseli harikalar kumpanyası

serkan öztürk

serkanse@gmail.com

HAMZA

"Şu gelen yar olaydı"

Bir parka geçip oturdum. Neydi? Sayıklama Parkı. İnsanlar gelip geçiyor. "Şu geçeni durdursam, çekip de eteğinden / Soruversem: Haberin var mı öleceğinden?" Kısakürek Necip Fazıl. Sahi ne çok insan var. Öleceğini günde bir kez olsun düşünmeyen insanın kalbi kararmıştır vesselam. O kararmış kalbine dünya sevgisi dolmuştur vesselam. Kalbine dünya sevgisi dolan insan, ahireti unutmuştur vesselam. Peki ben? Öleceğimi hakikaten düşünüyor muyum? Belki de bir 'günlük' tutmalıyım ve her güne şöyle bir not düşmeliyim: "Bu gün ölebilirsin: ona göre yaşa!" Bir Yobazın Günlüğü. Seçkin kitapçılarda. Merhaba sevgili günlük… Yok, şöyle daha iyi: selamünaleyküm sevgili günlük. Hah ha. Amma acayip şeyler geçiyor aklımdan. O değil, dayanamayıp gülüyorum, gören deli sanacak. Güldüğüme bakma teyze, takılıyorum öyle, rahat ol sen. Kalıcı değilim zaten, şu dünyada biraz dinlenip gideceğim. Şu dünyada bir nesneye / Yanar içim, göynür özüm. Yahu bu oturduğumuz nesneye neden bank demişler acaba. Hamza senin de işin yok, etrafa sarıyorsun; bank işte, sana ne. Doğru aslında: işim yok: iş arıyorum. Rızık Allahtan ya hani. Evet? İş aramasam olmaz mı? Mütevekkil olsam? Yanlışlıkla 'müteekkil' olmayasın? Öyle ya. İnce işler. Şimdi sözlüğü açacaksın, kelimeyi bulacaksın. Ha? Lügate bakmayan adam olur mu yahu. Mütevekkil. Müteekkil. Bir de hikâyesi var, ama şimdi hiç halim yok. Kuşlar sabahları aç çıkıyor, akşam yuvalarına tok dönüyorlar. Allah'a kuşlar kadar güvensek yeter; ama o kadar bile güvenmiyoruz galiba. Allahım, geçimimi helal yoldan temin edebileceğim bir iş nasib et bana. Âmin. Eee? Ne oldu şimdi? Hiiiç, dua ediyorum. Bu nasıl bir iş arama yöntemi böyle? Reel bir torpilim olmayınca, metafizik bağlantılarımı kullanıyorum, ne yapayım. Doğru: âdemoğlu garip mahlûktur: meseleyi kendi kendine halledebildiği müddetçe Allah'ı pek hatırlamaz, çünkü kendini 'müstağni' sayar. Baktı iş sarpa sarıyor o dakka Allah'ı yardıma çağırır. Menfaatçi bir din algısı. Yine derin bir tahlil yaptın oğlum Hamza. Yaparım ben. Şimdi en iyisi bir gazete alıp ilanlara bakmak. Fakat o namussuzların gazetelerini de almak istemiyorum. İyi o zaman. Otur burada. İşsiz kal. Aç kal. Susuz kal. Bunalıma gir. Ne oldu şimdi? Dakka bir gol bir. Sistem beni yendi mi? Dur bakalım. Daha yeni başlıyoruz. 'Bir lokma bir hırka' diyebilecek misin oğlum Hamza? Derviş olabilecek misin? Her şeyin herkese satıldığı bu sistemi; insanların hırstan kudurduğu, daha fazla, daha fazla, daha fazla mal mülk istediği, makamlarıyla, mevkileriyle, statüleriyle, maaşlarıyla, arabalarıyla 'adam' sayıldığı bu vahşi kapitalizmi 'bir lokma bir hırka' diyebilen dervişler yenecek çünkü. Tamam tamam. Mal da yalan mülk de yalan / Var biraz da sen oyalan. Teorik olarak mesele yok; ama derviş falan diyorsun da, bizimkiler bir tuhaf biliyorsun: önüne gelen şeyh oldu da mürid kalmadı. Şeriatsız tarikat olur mu yahu? İlimsiz zikir olur mu? Efendim? "Lafımın dostusunuz, çilemin yabancısı / Yok mudur sizin köyde, çeken fikir sancısı?" Yine Kısakürek Necip Fazıl. Ah Meczup Amca, nerdesin? Şimdi çıkıversen karşıma, o gül yüzünle, tatlı dilinle anlatsan, anlatsan da gönlüm ferahlasa. Herkese atıp tuttuk; cemaatleri, partileri, tarikatleri bir güzel sîgaya çektik. İyi de, ulan bu nasıl bir yalnızlık? Ne olacak şimdi? Efendimiz aleyhisselam, beni bir an bile nefsimle baş başa bırakma ya Rabbi, diyor. Cemaatte rahmet var, buyuruyor. Kaldın mı şimdi kabak gibi ortada. Bak sen: cemaatte rahmet olduğu gerçeğini, iş aradığın bir dönemde hatırlamış olman, ilginç doğrusu. Baba parasıyla öğrencilik yaparken 'tek tabanca' takılmak kolaydı tabi. Öndere/cemaate bağlılık konusunda ahkâm keserken iyiydi di mi. Sen 'bağlı' değilsin de ne oldu yani? Ruhun huzur buldu mu? Mutlu oldun mu? Başını yastığa rahat koydun mu? Repertuarın da fena değil hani: ağzını açtın mı zikrullah dersin ama sürekli şarkı türkü dinliyorsun anlaşılan. Şerefsiz. Efendim? Şimdi bi dakka: konumuza dönelim; evet, şu an yürürlükte olan 'öndere/cemaate bağlılık' konusunu sorunlu buluyoruz; fakat buna karşılık öndersiz, cemaatsiz, tek başına, bağımsız bir 'birey' olmayı mı öneriyoruz? Hayır efendim: İslam münferiden yaşanmaz, müctemian yaşanır. Gene mi sözlüğe bakacağız. Eee sen bilirsin. Yani şu: sadıkların meclisini, ariflerin sohbetini, âlimlerin otoritesini reddetmek kimin haddine? Bizim sözümüz, öndeki koyunun peşinden uçuruma atlayan arkadaki koyunlara. 'Cemaat' olmakla 'sürü' olmak arasındaki farka vurgu yapıyoruz kardeşim. Ve bizim sözümüz, dünyevi menfaatleri sebebiyle dînî çatıların altına girenlere: 'cemaat' olmakla 'şirket' olmayı aynı şey sayanlara. Çıkar ilişkilerine de karşıyız yani. Anladın mı? Galiba anladım. Bağlanmanın usûllerini bilip de

bağlanana lafımız yok: ne saadettir bir Allah dostunun halkasında olmak! Fakat bağlanmak da sahih ilimle olur, halis niyetle olur. Yoksa develeri de bağlıyorlar yani. Hah. Biz hakikatli bir kapı bulsak bir dakika durmayacağız. Allah nasib etsin. İnşaalah. Âmin. İlim kardeşim, ilim! Üç tarafı cehaletle çevrili güzel yurdumda metrekareye düşen şeyh sayısı hayli yüksektir: kişi başına düşen hocaefendi sayısı da ondan geri kalmaz hani: bul bir tane, eğil eğil kalk, salla başını, geçimine bak, maaşına bak, ev al, araba al, siyer öğrenmeye fıkıh öğrenmeye gerek yok, hadis bilmeye akaid bilmeye lüzum yok, siyasetten uzak dur, etliye sütlüye karışma, merkez sağ partilere ver oyunu, çocuğuna da subhanekeyi gulhüyü öğrettin mi, tamam işte, geç git, ihtiyarla öl. Ondan sonra 'nasıl bilirdiniz?' Valla bilmezdik; enteresan adammış! Ulan Allah'tan utan, diyeceğim: "Lakin, ne demek bizleri Allah ile iskât? / Allah'tan utanmak da olur ilm ile, heyhat!" Getirin sözlüğü. Ohoo! Şimdi kelimeleri açıklayacaksın da, derdini anlatacaksın. İskat? Heyhat? Ersoy Mehmet Akif. Bak sinirlendim gene.

Başımı kaldırıp caddeleri izledim. Lüks arabalar geçiyor. İçlerinde özgüvenli, makyajlı, kibirli kadınlar. Rahat, parfümlü, tıraşlı erkekler. Cüzdanlarda banknotlar. Sorsan, varoluşa dair üç cümle edemez. Tefekkürden nasibi yoktur. Edebiyattan anlamaz. Stefan Zweig? O da kim? Üç Büyük Usta: Balzac, Dickens, Dostoyevski. Valla ben Üç Büyük Hasta'yı biliyorum: şu malum dava sebebiyle tutuklanıp da sonra hemen hastaneye kaldırılan. Vaay, espri de yapıyor. Peki Vanya Dayı? Vişne Bahçesi? Ya bizim bir Yahya Dayı var ama onunki portakal bahçesi. Cahil. Gafil. Hain. Şerefsiz. Namussuz. Yavaş. Pardon. Kızgınım. Anasını satayım insanlar helal haram demeden zevk ü sefa sürüyorlar, keyif çatıyorlar, nimetler içinde yüzüyorlar; biz namazlı niyazlı olduğumuz halde, üstelik ekstradan acayip bir birikim sahibi olduğumuz halde, yokluk içindeyiz, yoksulluk çekiyoruz, iş arıyoruz, adaletin bu mu dünya, hatta, batsın bu dünya. Gerçi bi dakka: ne saçma bir düşünceye kapıldım öyle bir anda. Kontrolü kaybettim galiba. Sanki Allah'ın şöyle bir vaadi varmış gibi: ey kullarım, siz namaz kılın, oruç tutun, ben de size budünyada sıkıntı göstermeyeyim. Hah. Yok ki böyle bir vaat. Nasıl böyle saçma bir mantık kullanabildim; şaştım kendime doğrusu. Resmen akl-ı selimi değil, akl-ı moderni kullandım. Ne oldu bana yahu. Zeki adamdım hani ben? Efendimiz aleyhisselam bile ne sıkıntılar, ne yoksulluklar çekmiş. Hain şeytan: bak nereden yakalıyor adamı. Beni

devamı 12. sayfada

Karikatür Sanatı ve Kağıthane Panteri Önder

ÖNDER YAVUZ

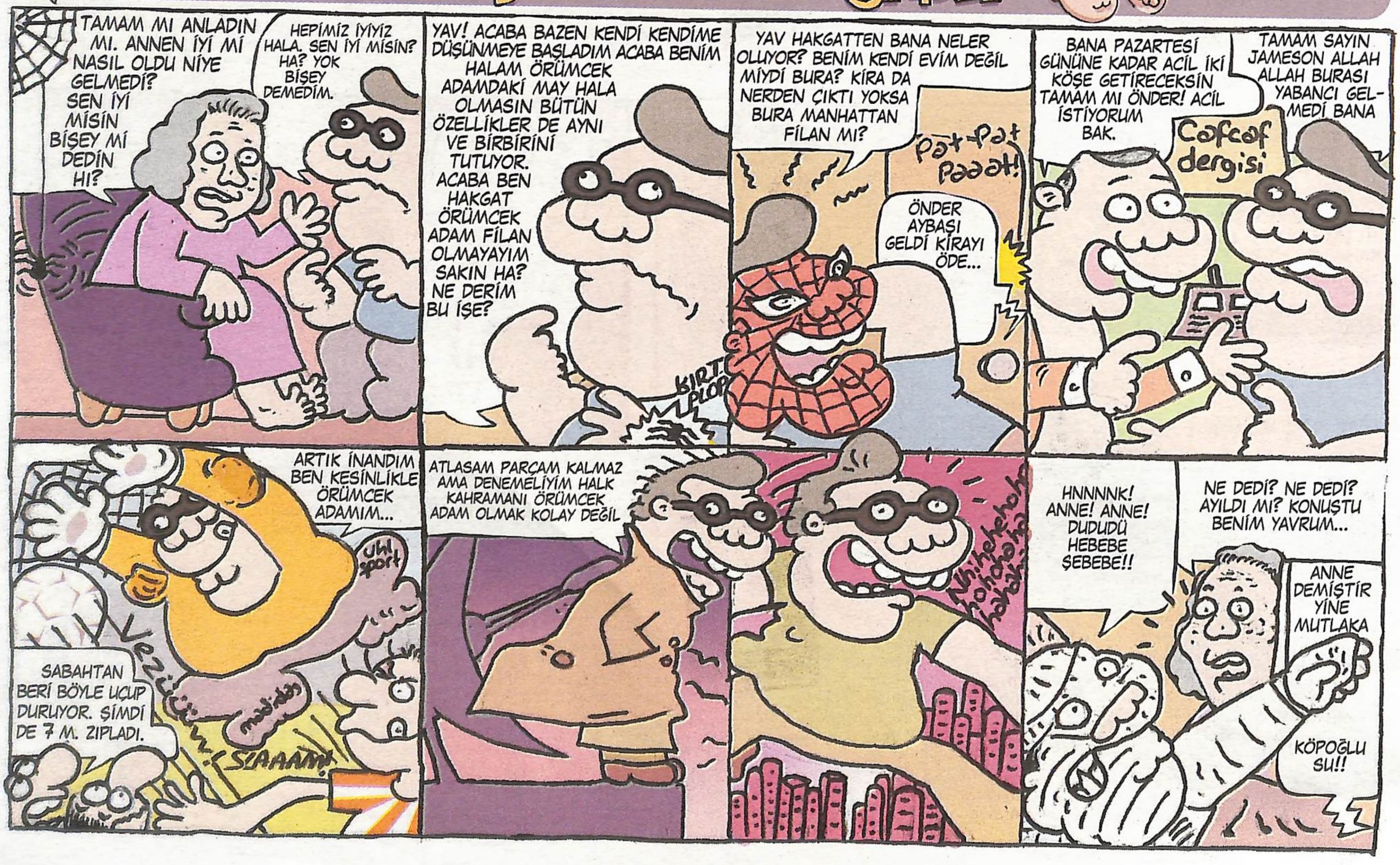

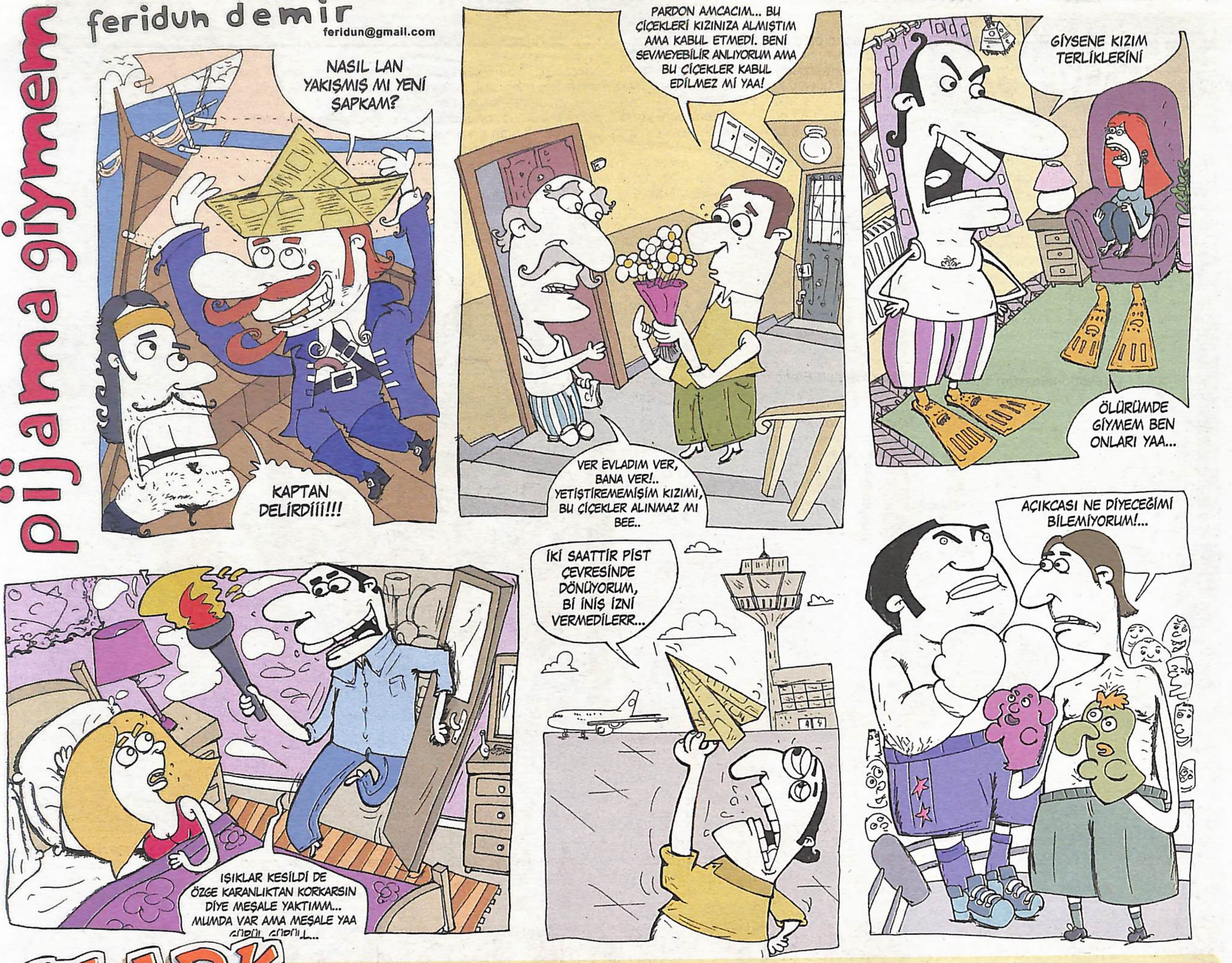

KLARK

MURAT MENTEŞ

Bir gönül tavafı yüz bin hac'olur
Gönülleri tavaf kılmaz mısınız?
[Aşık Tüccari]

***

İftar vakti. Bir restorandayız. İktisatçıların Şahı Mustafa Özel, aziz dostum Samed Karagöz ve bendeniz. Ezan okundu. İftarımızı açtık. Yemek yendi. Kapalı alanda sigara yasağı yüzünden Samed ve ben kıvranıyoruz. Mustafa Bey'den müsaade istedik. Samed çıktı. İki nefes çekti, döndü. Ben de kendimi dışarı attım. Sigara yaktım. Öyle dikiliyorum. İnsanlar yavaş yavaş restorandan çıkıyorlar. Kimileri sigara tüttürüyor. Gençten bir adam restorandan dışarı adımını atar atmaz, tam karşımda duran biri haykırdı: "Hey! Ceketini unutmuşsun sığır!" Evet, aynen böyle söyledi. Öbürü de derhal gerisingeri restorana girdi. Ben de dayanamadım, arkadaşına uluorta "sığır" diye hitap eden vatandaşa ciddiyetle seslendim: "Beyefendiye kamusal alanda hakaretamiz bir biçimde hitap edemezsiniz. Ben kendisinin avukatıyım, sizi uyarıyorum." Vatandaş sözlerimi algılayamadı. Şaşırmıştı. Bir yüzüme, *bir* kravatıma baktı. Bu arada diğeri ceketini giymiş, restoranın kapısından dışarı adım attı, olan bitenden habersiz, vatandaşa seğirtti. Vatandaş bu defa da yüksek sesle "Ulan iftarı yapınca her şeyi unutuyorsun ha?!" dedi. Uyarımı yeniledim: "Bak, hâlâ!" Tüydüler.

Karşılıksız aşk kadar fındıklı çikolatanın tadını bozan bir şey yok! [Jim Davis]

***

Tekrar ediyorum: Yobaz, bir başkası mutlu olacak diye ödü kopan kişidir.

***

Taksim Gezi Parkındaki Beyoğlu Sahaf Festivali'nde İstanbul sahafları bir araya geliyor, onbinlerce kitap satışa sunuluyor. Şahane kitapları çok ama çok ucuza edinmek isteyenler ellerini çabuk tutmalı. Festival, 11 Ekim'de sona eriyor.

***

Seth Grahame Smith, Jane Austen'ın klasik şaheserine bazı ilaveler yaparak yeni bir roman elde etmiş: Aşk ve Gurur Ve Zombiler. Kitap yurtdışında kapışıldı. Kitap, Domingo Yayınları arasında, Dost Körpe çevirisiyle çıktı. Bunu 'karma edebiyat' deniyor. S. Grahame Smith, bir röportajda "Jane Austen bütün bunlar hakkında ne düşünürdü sizce?" sorusunu şöyle cevaplamış: "Bence eğlenceli bulurdu. Mezarında kemiklerinin sızlayacağını veya oradan çıkmaya çalışacağını sanmıyorum. Bence gülümserdi, sonra da bana bir milyar dolarlık tazminat davası açardı."

***

Cahiller, güvenilmez tanıklardır. [Herakleitos]

Samed Karagöz anlattı, çok şaşırdım. Yolda yürüyormuş, iki hanımefendiden biri diğerine aynen şunu söylemiş: "Hanımın Çiftliği'nin kitabı çıkmış." Hanımın Çiftliği 1961'de yayınlanmış bir Orhan Kemal romanıdır. Vukuat Var, Hanımın Çiftliği ve Kaçak adlı romanlardan oluşan üçlemenin ikinci kitabıdır. Keşke bu kadar televizyonkolik ve kitapsevmez olmasaydık. Cidden utanç verici.

Harputlu Aşil Ponolos'un 1920 tarihli türküsü, Amerika'daki tüm gurbetçiler için gelsin: Neden Geldim Amerika'ya!

***

Her yerde müthiş bir indirimli kitap salgını görülüyor. Yayınevleri, kitapevleri, sahaflar, daha önce hiç olmadığı kadar indirim yapıyorlar: Punto Dağıtım kontrolünde 2, 3, 4, 5 Liraya nerden baksanız 500 çeşit kitap var piyasada. Hemen tüm kitapevlerinde indirim reyonları kurulmuş durumda. Beyoğlu Meşrutiyet Caddesi'ndeki meşhur Kitap İçin adlı kitapevi zaten silme indirimli kitapla dolu. D&R mağazalarında 4 Liradan 50 çeşit kitap satılıyor. Sahafların hemen hepsinde 1, 2, 3, 4, 5 Liralık kitaplarla dolu raflar yer alıyor. İlgi gören romanların cep boyları 9,90 Liraya satılıyor. Onların da bir kısmı özel indirimle 5 Liraya inmiş durumda. Alkım, Kabalcı gibi kitapevlerinde ucuz kitaplara ayrılan yer sürekli genişliyor. Bazı kitapevleri, özellikle nakit ödemelerde önemli oranda iskonto uyguluyor. İZ Yayıncılık'ın kitaplarının 100'den fazlası indirimli kitaplar arasında. Sultanahmet Kitap Fuarı, indirimli kitaplarla doluydu. Ayrıntı, İletişim, Metis gibi yayınevleri bile görülmemiş indirimler uyguluyor. İnternetten kitap sipariş edenlere de hatırı sayılır avantajlar sunuluyor...

Kitap zaten pahalı değildi. Şimdi ise gayet makul hatta cazip fiyatlarla kitap almak çok kolay.

Güzellik, sağlıkla bir tutulamaz. [Honore De Balzac]

***

Mevlana'ya dair iki kitap: Ömer Tuğrul İnançer'in Dinle Neyden –Mesnevi Sohbetleri ve Emin Işık'ın Belh'in Güvercinleri [Ötüken Neşriyat]

***

Temel, mafyaya girmiş.
Çete savaşı sırasında mafya babası, rakip çeteden getirilecek her bir kelle için 100 dolar vereceğini söylemiş.
Temel bir kamyon dolusu kelle getirince mafya babası mırın kırın etmiş: "Temelciğim, doğrusu bu kadarını beklemiyordum, tanesine en fazla 80 verebilirim?"
"İmkansız..." demiş Temel "Tanesi bana 90 dolara geldi zaten!"

***

Batınım sen
oldun zahirim
sensin
Evvelim sen
oldun ahirim
sensin
[Neşet Ertaş]

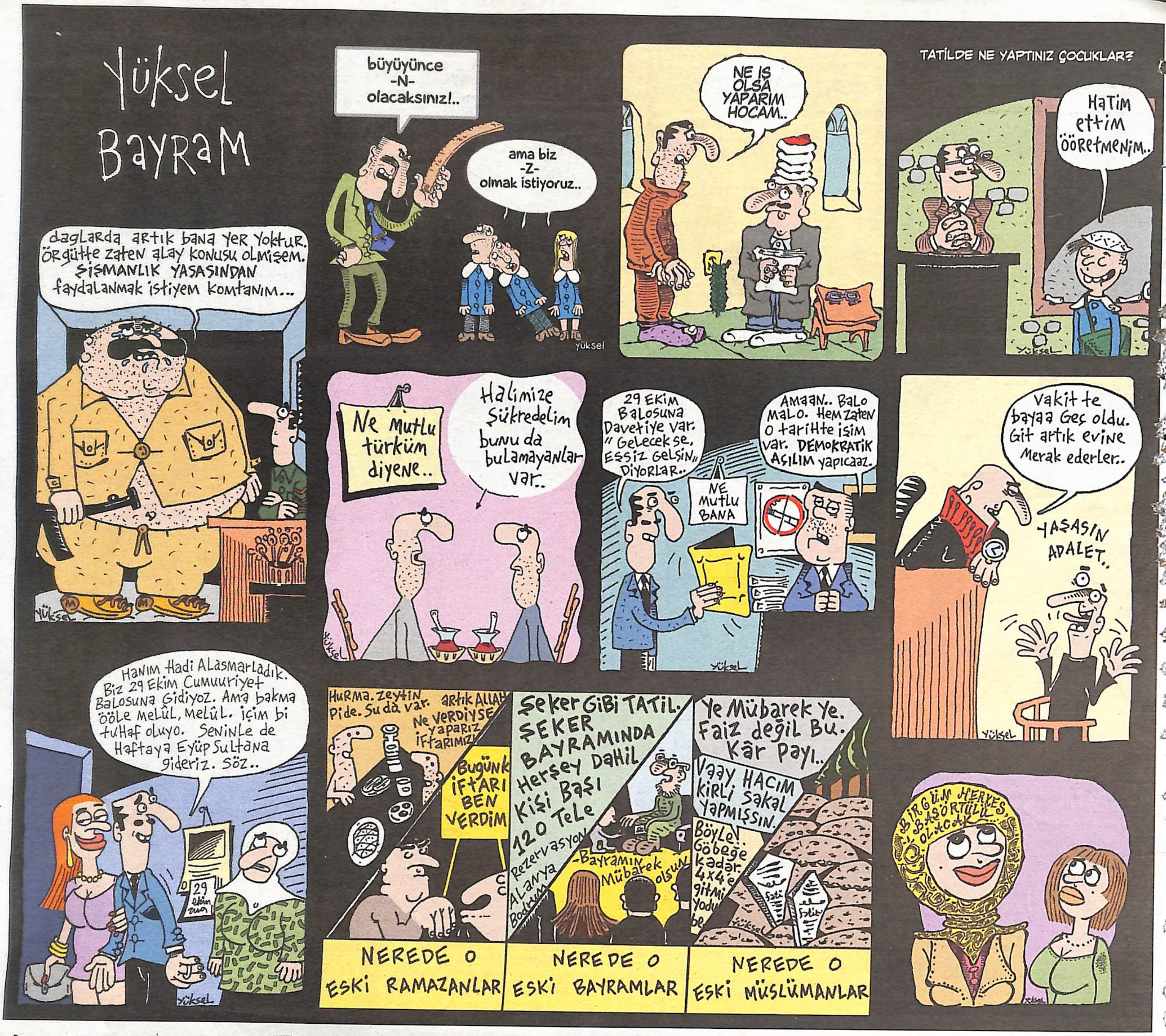
Yüksel Bayram
büyüyünce -N- olacaksınız!..
ama biz -Z- olmak istiyoruz..
yüksel
NE IS OLSA YAPARIM HOCAM..
TATİLDE NE YAPTINIZ ÇOCUKLAR?
Hatim ettim ööretmenim..
daglarda artık bana yer yoktur. Örgütte zaten alay konusu olmişem. ŞİŞMANLIK YASASINDAN faydalanmak istiyem komtanım...
Ne mutlu türküm diyene..
Halimize şükredelim bunu da bulamayanlar var..
29 Ekim Balosuna Davetiye var. "Gelecek se, Eşşiz gelsin" diyorlar..
NE MUTLU BANA
Amaan.. Balo malo. Hem zaten o tarihte işim var. DEMOKRATİK AÇILIM yapıcaaz.
Vakit te bayaa geç oldu. Git artık evine Merak ederler..
YAŞASIN ADALET..
Hanım Hadi Alasmarladık. Biz 29 Ekim Cumuuriyet Balosuna Gidiyoz. Ama bakma ööle melûl, melûl. İçim bi tuhaf oluyo. Seninle de Haftaya Eyüp Sultana gideriz. Söz..
29 Ekim
Hurma. zeytin Pide. Su da var.
artık ALLAH Ne verdiyse yaparız iftarımızı
Bugünkü İFTARI BEN VERDİM
Şeker gibi tatil. ŞEKER BAYRAMINDA Herşey Dahil Kişi Başı 120 Tele
Rezervasyon Alanya Bodrum
Bayramın Mübarek olsun
Ye Mübarek ye. Faiz değil bu. Kâr payı..
Vaay HACIM kirli sakal yapmışsın.
NEREDE O ESKİ RAMAZANLAR
NEREDE O ESKİ BAYRAMLAR
NEREDE O ESKİ MÜSLÜMANLAR
BİRGÜN HERKES BAŞÖRTÜLÜ OLACAK

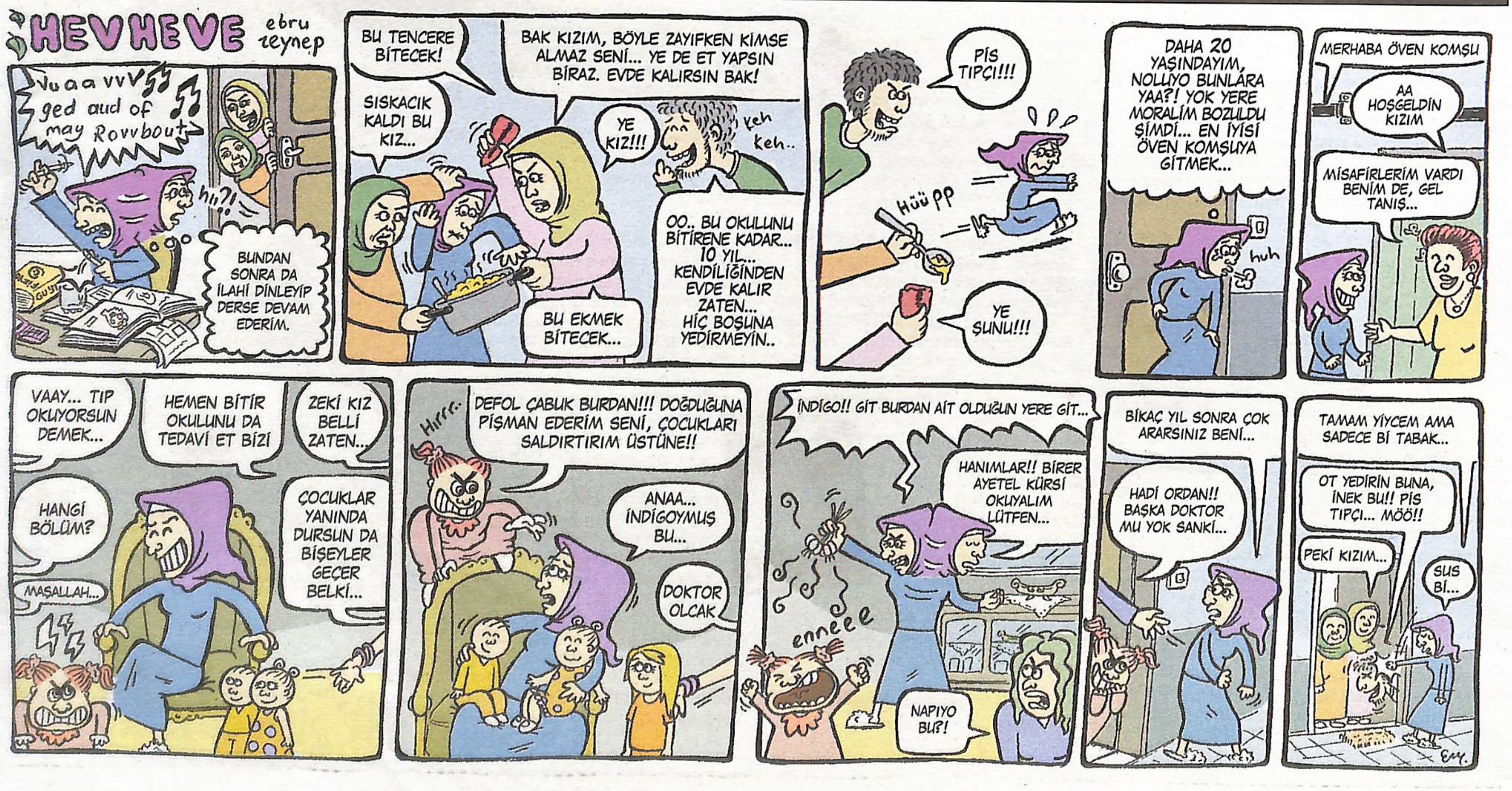
HEVHEVE ebru zeynep
Vuaavvv ged aud of may Rovvbout
hı?!
BUNDAN SONRA DA İLAHİ DİNLEYİP DERSE DEVAM EDERİM.
BU TENCERE BİTECEK!
SISKACIK KALDI BU KIZ...
BAK KIZIM, BÖYLE ZAYIFKEN KİMSE ALMAZ SENİ... YE DE ET YAPSIN BİRAZ. EVDE KALIRSIN BAK!
YE KIZ!!!
keh keh..
BU EKMEK BİTECEK...
OO.. BU OKULUNU BİTİRENE KADAR... 10 YIL... KENDİLİĞİNDEN EVDE KALIR ZATEN... HİÇ BOŞUNA YEDİRMEYİN..
PİS TIPÇI!!!
Hüüpp
YE ŞUNU!!!
DAHA 20 YAŞINDAYIM, NOLUYO BUNLARA YAA?! YOK YERE MORALİM BOZULDU ŞİMDİ... EN İYİSİ ÖVEN KOMŞUYA GİTMEK...
huh
MERHABA ÖVEN KOMŞU
AA HOŞGELDİN KIZIM
MİSAFİRLERİM VARDI BENİM DE, GEL TANIŞ...
VAAY... TIP OKUYORSUN DEMEK...
HEMEN BİTİR OKULUNU DA TEDAVİ ET BİZİ
ZEKİ KIZ BELLİ ZATEN...
HANGİ BÖLÜM?
ÇOCUKLAR YANINDA DURSUN DA BİŞEYLER GEÇER BELKİ...
MAŞALLAH...
Hırrr..
DEFOL ÇABUK BURDAN!!! DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDERİM SENİ, ÇOCUKLARI SALDIRTIRIM ÜSTÜNE!!
ANAA... İNDİGOYMUŞ BU...
DOKTOR OLCAK
İNDİGO!! GİT BURDAN AİT OLDUĞUN YERE GİT...
HANIMLAR!! BİRER AYETEL KÜRSİ OKUYALIM LÜTFEN...
enneee
NAPIYO BU?!
BİKAÇ YIL SONRA ÇOK ARARSINIZ BENİ...
HADİ ORDAN!! BAŞKA DOKTOR MU YOK SANKİ...
TAMAM YİYCEM AMA SADECE Bİ TABAK...
OT YEDİRİN BUNA, İNEK BU!! PİS TIPÇI... MÖÖ!!
PEKİ KIZIM...
SUS Bİ...

KARTONPİYER

BEKİR COŞKUN OLMAK İSTEYENLERE 10 TÜYO

Siz de gugılda isminizi yazınca altı yüz doksan dokuz bin sonuç almak istiyorsanız, idealinizde Bekir Coşkun olmak yatıyor olmalı. Vatana, millete hizmet için Bekir Coşkun olmak isteyenlere yönelik on tüyomuzu işte bu sebeple art arda sıralıyoruz.

1. Transferden mağduriyet psikolojisi üretebilecek potansiyelde misiniz? Gazetenizden başka bir gazeteden başka birine ekonomik sebeplerle giderken bile bundan, erdem hikâyesi çıkarabilmeniz gerekiyor. Gerekirse suyunu, gerekirse ümüğünü sıkın ve yine de çıkarın.

2. Hangi cumhurbaşkanını, hangi vatandaşı beğenip; hangisine kibir yapacağınıza dair esaslı bir fikir sahibi olun. Burada yanlış yapmaya tahammülünüz yok.

3. Siz gerçekten köpekleri sevmiyor olabilirsiniz. Hiç moralinizi bozmayın. Bekir Coşkun'u Günaydın Gazetesi'nden bir mesai arkadaşı onun aslında köpeklerden hiç hoşlanmadığını, "alın şu iti" diye personele kendi köpeğini dolaştırdığını iddia ediyor. Doğruysa yüreğinizi ferah tutun. Önemli olan imajdır, susuzluk hiçbir şeydir zaten.

4. Kısa cümleler kurmanız bile yetmez. Bekir Coşkun'un minimal kelime esprisi varyasyonlarını aşamaz, en fazla ona yetişebilirsiniz. Mikro-mini cümleciklerden oluşan yazı yazmak her Şanlıurfa'lının ve her keman virtiözünün harcı değildir.

5. Gündemi göbeğinden kaşımasını bilme becerisi gerekiyor bir de… kendin gibi olmayan insanları aşağılarken cömert davranacaksın. O kadar cömert olacaksın ki seni mizah yazarı sansınlar. Forward forward dolaşsın yazıların…

6. Arkadaşlarını iyi seçeceksin. Emin ve Çölaşan nitelikte arkadaşların olmalı. Hem Ahmet yetmezmiş gibi Kekeç bir arkadaş bulursan mesela ne Bekir olursun ne de Coşkun.

7. Hiçbir zaman altta kalmayacaksınız. Altta kalırsanız da duymazdan gelecesiniz, üstünüzden akıp giden cümle parçalarını. Çünkü sadece basit bir yazar olmaya değil Bekirsel ve Coşkunsal bir kalemşör olmaya talip oldunuz. Çok satan bir ulusal gazetede de köşe nöbeti tuttuğunuza göre lojistik sıkıntısı da yaşamazsınız nasılsa…

8. Bin yıl bitmeyeceği iddiasıyla yapılan planların teminatı olmayı başarırsanız, kurduğunuz cümlelerin düşük bile olamayacak denli yarım olmasını kimse problem etmez. İroni namına klişeler bahçesinin en bayat çiçeklerini bile derleseniz mizahta zirve olursunuz. En sevilen yazar bile olursunuz bu halinizle.

9. Yoldaşların bıraksa da kürek çekmeyi sürdürecek bir irade sahibi misiniz?

10. Ne duruyorsunuz coşun artık. Düşünmeden yazın. Düşünerek başarılı olamazsınız zira.

cevâb veremedi

veremedicevab@gmail.com

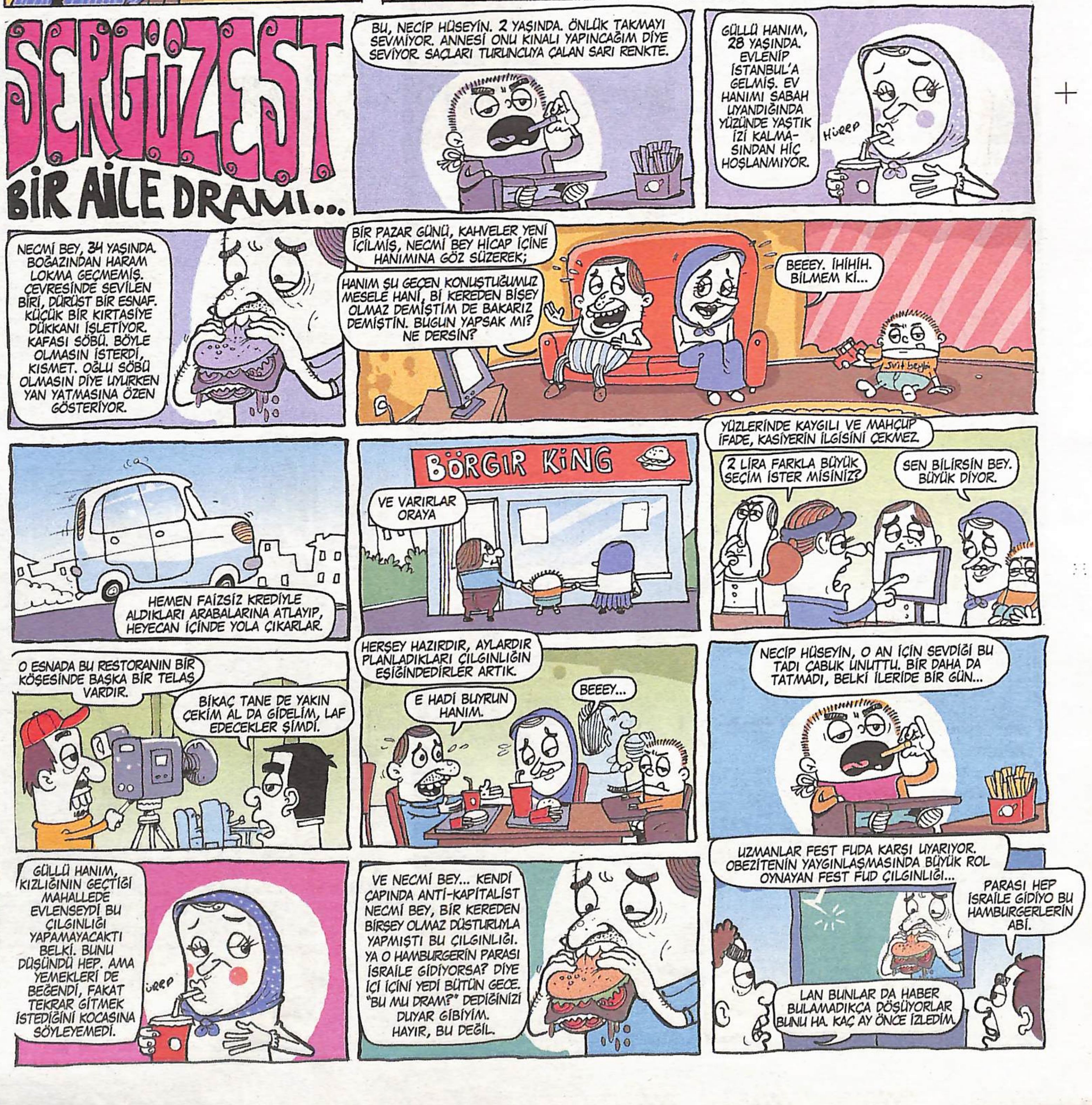

HAMZA

sayfa 8'den devam...

nefsimle baş başa bırakma Allahım. Ah beraber olabileceğim güzel insanlar olsa. Tertemiz. Saf. İyi niyetli. Temiz kalpli. Salih amelli. Mütevazı. Kibirsiz. Şefkatli. Merhametli. İzzetli. Kudretli. Tek derdi müslümanlık olan. Ve İslam'ı 'bütün olarak' anlayan. Bıktık şu 'yarım' müslümanlardan: bıktık İslam'ı bir ucundan yaşayanlardan: Adam var; sabaha kadar teheccüd kılar, tesbih çeker; ama geceleri gözyaşlarıyla namaz kılan peygamberimizin, gündüzleri savaş yaptığını, devlet yönettiğini bilmez. Adam var; meydanlarda 'cihat' diye bağırır, 'şehit' diye çağırır: bu arada ya komşusunun kalbini kırmıştır ya sabah namazını kaçırmıştır. Adam var; 'Dindarlar güçlü olmalı canım!' diye diye boğazına kadar kapitalizme batmıştır. Adam var; 'İslam mantığını' bırakıp farkına bile varmadan 'modern mantığa' takılmıştır. Adam var; derviş olacağım derken koyun olmuştur: aklınca siyasetten uzak durur ama merkez sağ tarafından sömürülür durur. Adam var; dinin toplumsal boyutunu önemser, dernek kurar, siyasete falan girer, fakat partiydi, ihaleydi, şirketti, koltuktu, başkanlıktı derken sisteme dâhil olur, kirlenir. Adam var… mı? ADAM VAR MI? Nedir şu işin doğrusu? Ya Rabbi, kimdir senin yolunda müstakim olanlar, muttaki olanlar, muhlis olanlar? Bizi bu yalnızlıktan kurtar. Bizi bu yalnızlıktan kurtar. Âmin.

"Kaç hakiki Müslüman gördümse hep makberdedir / Müslümanlık, bilmem amma, galiba göklerdedir!" Ersoy Mehmet Akif. Şimdi oturup ağlasam… Sesimi duyar mısınız mısralarımda? Kanık Orhan Veli, çık aradan. Senin de ne olduğunu biliyoruz: konuşturma beni, sayar dökerim yediğin naneleri. Of. Gerçekten daraldım. Ya Rabbi. Kul daralmadıkça Hızır yetişmezmiş. Yetişse iyi olur artık: zira fevkalade daraldık. Hızır'dan vazgeçtik; bari Meczup Amca olsa. Nerdesin be Meczup Amca? Aha! Ulan bu kadar tesadüf ne Yeşilçam filmlerinde olur ne Tanzimat romanlarında: Şu gelen o değil mi? Şu gelen yar olaydı / Elinde nar olaydı / İkimiz bir gömlekte / Yakası dar olaydı. Şşşşttt! Nefsin de hiç susmuyor hani. Duruma uygun bir parça seçemedin bir kere; saçma oldu. Bırak şimdi gevezeliği. Tüh. O değilmiş. Benzetmişiz. Ne demişler: her gördüğün sakallıyı Mec… 'Meczup Amca' demeyeceğim ben artık; alaycı bir tarafı var gibi. Hem asıl adı Ahmet değil mi? Evet.

İnsanlar gelip geçiyor. Hayat gelip geçiyor. Nasıl olacak bu işler? Yar bana bir eğlence. Şöyle bir baktım etrafa: Parkın tam karşısındaki apartmandan orta yaşlı bir adam çıktı, kendinden emin tavırlarla arabasına bindi ve gitti, iki tane siyah kedi miyavlayarak az ilerdeki çöp kutusunda o günkü kısmetlerini aradılar, kâğıt toplayan çocuk demir çubuklu bir gövdeden ibaret çuvallı arabasıyla yaklaşınca kediler ürküp kaçtılar, bakkal büyük bir gürültüyle kepengi indirip dükkânı kapattı, daha akşam olmadan, hayırdır, acil bir işi çıktı herhalde, bir pikap geçti, nefis bir ekmek kokusu yayıldı ortalığa, belli ki aşağı sokaktaki fırının arabası ekmek dağıtmaya çıkmış, şoför mahallindeki delikanlı da amma fiyakalı, birazdan kıyafetinde 'büyükşehir belediyesi' yazan çöpçü elindeki süpürgeyle kaldırımdaki kraker ve cips paketlerini süpürmeye başladı, bir yandan da ıslık çalıyor, eee bu işin şanındandır, aklıma Çöpçüler Kralı geldi, ne tatlı filmdi o sahiden, yahu tatlı dedim ama bi dakka, İslam'a uymayan bir şey var mıydı hatırlayamadım şimdi, yolun karşısındaki durağa genç ve güzel bir kız geldi, şimdi spor arabanla yanında duracaksın, sizi gideceğiniz yere kadar götüreyim falan, tövbe estağfirullah, yuh be ne biçim adamsın, daha demin neler düşünüyordun şimdi ne diyorsun, ne yapayım oğlum nefsim var, bunu böyle sokağa bırakırlarsa olacağı bu yani, öhhö öhhö, şahsi suçumu sisteme yükleyip nefsimi temize çıkaramam tabi de, neyse bir otobüs geldi birazdan, kız bindi ve gitti, on bir on iki yaşlarında bir çocuk küçük adımlarıyla caddeyi arşınladı ve markete girdi, çıkarken elinde bir ekmek, bir gazete, bir de galiba ikibin vardı, canım, babasına almıştır, kaldırımdaki masaların arasından geçip gitti, kahveci de ne yapsın, sigara yasağından dolayı masaları sandalyeleri kaldırıma doldurmuş, gelip geçenler zorlanıyor tabi, yoksa müşteri gelmiyor yazık, derken, bir adam geçti önümden; şalvarlı, sarıklı, genç de üstelik, kimin nesi acaba, bu tipleri sinemalarda, tiyatrolarda, romanlarda öyle bir çizdiler ki, bilincimiz kirlendi, halbuki bu kıyafet sünnete uygun, modernize olmamış işte, pardösülü, kravatlı, şapkalı adamlar gördüğümüzde garipsemiyorsak ya da askılı tişörtler, daracık kotlar giyen kadınlar normal geliyor da, yolda böyle sarıklı sakallı bir adam ya da baştan ayağa simsiyah çarşaflı bir kadın görünce, noluyor ulan diye bakıyorsak, bi dakka bi dakka, bilinç kirlenmesi, kırmızı alarm, kırmızı alarm, yahudiler bize münasip bir taraflarıyla gülüyordur şimdi, nasıl bir zihinsel sapma bu, nasıl bir bilinç kayması, yaşlı adamlar, çocuklar, dolmuşlar, belediye otobüsleri, yandaki çınarın dalına ne taraftan geldiğini anlayamadığım bir kuş kondu birden, bir

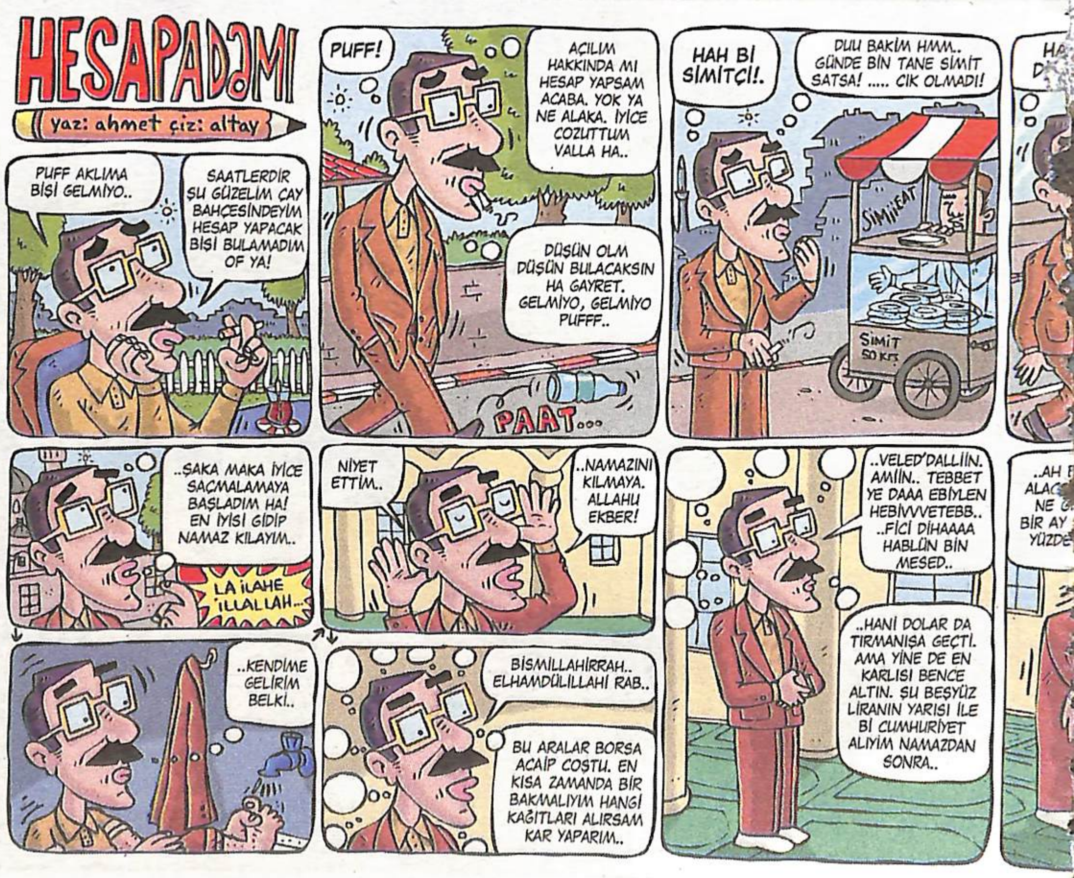

durdu durmadı, tekrar havalandı;
en hiç yerimde durmadığım
arda böyle söylerdi annem bana:
dalda durduğu kadar durmuyorsun
le derdi, ah anne, kuş, dal,
ık, iş ilanları, rızık, suratım buruşuk
karışık evet kafam karışık, değilim
barışık, nedir bu yaklaşan mor
ya kalbime dolanan zehirli bir
ık, zihnimde kuşlar uçuyor anne,
akırtılarını arz ediyorum: edebiyatta
biçim sorunları ah: içimden
er: biçimden kaçanlar. Şekilsizler.
ler. Bilinçaltı. Bill'in Çakışı. Zavallı
kahramanımız Bill, her bölümde
dayak yediği Tom'a, nihayet bir
kar: Bill'in Çakışı. Çizgi romancılıkta
son nokta. Bayiinizden ısrarla
Hah ha.

konuşsan, rızık Allah'tandır, diyor.
teorik bir şey: rızık konusunda
nmiyoruz galiba Allah'a.
z, tedirginiz. Oysa evet, rızık
dır. Halden anlayan, kalbimizden
hisseden, derdimize deva,
e şifa, güzel sözler söyleyen
r nerde? İlerde sağda. Hah ha.
klerken bari kendi kendimizi
lim. Konuya uygun kıssalar yok
Hamza: senin literatürün
ar da durum biraz ters oldu.
kıssadan hisseye gidilir. Bizim
: Rızık Allah'tandır: şimdi buna
kıssa bulmamız lazım:
ıssa:

Hz. Süleyman bir karıncaya senelik yiyecek miktarını sormuş. O da senede bir buğday tanesi
ylemiş. Bunun doğru olup
görmek isteyen Hz. Süleyman,
ir şişeye koydurmuş ve yanına
ay tanesi bıraktırmış...
kış ilkbahar yaz derken, sene
Süleyman adamlarını
işeyi açtırmış. Ne görsünler?
ğday tanesinin ancak yarısını
Sormuş Hz. Süleyman: Hani
buğday tanesi yiyordun, yarısı

duruyor? Karınca şöyle cevap vermiş: Doğru, ben senede bir buğday tanesi yerim; ama benim rızık işim Allah'a aitti, benim yiyeceğimi yüce Allah veriyordu. Ben de ona güvenerek tanenin tamamını yiyordum; çünkü o kimseyi unutmaz, kimsenin rızkını ihmal etmez. Fakat sen beni buraya kapatıp rızık işimi üstlenince; dedim ki bu nihayetinde aciz bir kuldur, belki beni bu şişede unutur. Onun için yiyeceğimin yarısını yiyip, yarısını da seneye bıraktım.

Yani? Yani oğlum Hamza, ufacık karıncanın bile rızkını veren Allah, hiç seni unutur mu? Unutmaz. Karıncanın güvendiği kadar güveniyor musun Allah'a bilmem tabi. İşin Yaratan'a ve yaratılana ait kısımları hikâyede nasıl bir incelikle örülmüş farkında mısın? Galiba farkındayım. Belki de değilimdir. Yahu hep böyle 'kıssa-hisse-nasihat-gönül iklimi' modunda olsak mesele yok da. Şehvetli bir fahişe gibi bizi koynuna çağırıyor dünya. Nerde o salihlerin meclisi? Nerde o âriflerin sohbeti? İyi de kardeşim, liyakatin, ehliyetin var mı? Salihlerle beraber olabilecek o tertemiz gönül var mı sende? Ulan arkadaş, gönlüm tertemiz olsa zaten benim etrafımda halka olurlar: ben gönlümü arındırmak için meclis arıyorum. Ah bu yalnızlık. Kimsesizlik. Baksana şu hayata. Yarım saattir izlediğin dünyaya. Allah aşkına bir baksana. Cazip tuzaklar. Masiva. Sonra nefs. Sonra şeytan. Var mı elimizden bir tutan. Bildiğimiz şeylerin bile bazen hatırlatılması lazım bize. Kapı var mı gidecek. Zor zamanlardayız oğlum Hamza. Kişi nefsiyle baş başa kaldı mı bazı hastalıklar ortaya çıkabiliyor, nüksedebiliyor. Kapı var mı ya Rabbi?

Ulan şu gelen Aysu değil mi? Hadi bakalım: Şu gelen yar olaydı / Elinde nar olaydı / İkimiz bir gömlekte / Yakası dar olaydı. Hah ha. Parça şimdi duruma uydu işte. Valla o. Üç sene önce aynı dershanedeydik. İktisat mı ne kazanmıştı. Vay be. Ulan amma sevmiştim be. Amma âşıktım be. Sevgi? Aşk? Hah! Duyan da bir şey var sanır. Bu ilgimden haberi bile olmadı kızın. Hem ben âşık olabilir miyim böyle bir kıza? Sevebilir miyim böyle birini? Neden? Çünkü "Biz onurlu ve mahcup çocuklarız." O yüzden. Görmese beni keşke. Eyvah. Galiba gördü. Geliyor. Geliyor. Geldi.

"Aaa Hamza, nasılsın?"

...

ÖMER FARUK DÖNMEZ

Bişeyler Bişeyler Bişeyler Bişeyler

- köşeyi çizip bitirdiğimde ortada kalan bu boşluk matematiğimin derece berbat olduğunu açıklıyor aslında... bir insan her ay aynı hatayı yapar mı yahu?
-o değil de garip bi şekilde geçtiğimiz bayram hiç kimsenin "nerde o eski bayramlar" demediğini fark edip şaşırdım ve insanların "nerde o eski bayramlar" dediği bayramları özleyip "nerde ulan o eski bayramlar" diyerek açılışı kendim yaptım.
-kültür sanat köşemizde bu ay genç yazar jonathan safran foer'dan bir çalışma var "aşırı gürültülü ve inanılmaz yakın" çıkalı çok oldu ama ben yeni okudum. iyi ki okumuşum diyor, tavsiye etmeden edemiyorum...
- yoville diye bişey var ya facebookta. onu yapanı görürseniz bana yollayın. ne bu yahu eşin dostun resminden çok ördek,inek resmi görüyorum. ahıra çevirdiniz siteyi!
-ayrıca yüksek sadakat'in kadının klibindeki semerkand takvimi gözümden kaçmadı.
-çengelköy'de çikolata kahve diye bi yer var. sanki amelie filminden bi sahne... öyle güzel...
-her ay sonu olduğu gibi gecikmeden ötürü bir çiçek alarak asım abi'nin yanına gitmek istiyorum ama çok sinirli!
-her veda sahnesinde yaptığım gibi şimdi de son cümlemi söylüyorum; batarken güneş ardından tepelerin, gelir veda zamanı teletabilerin... si yu!

twitter.com/hesapadami

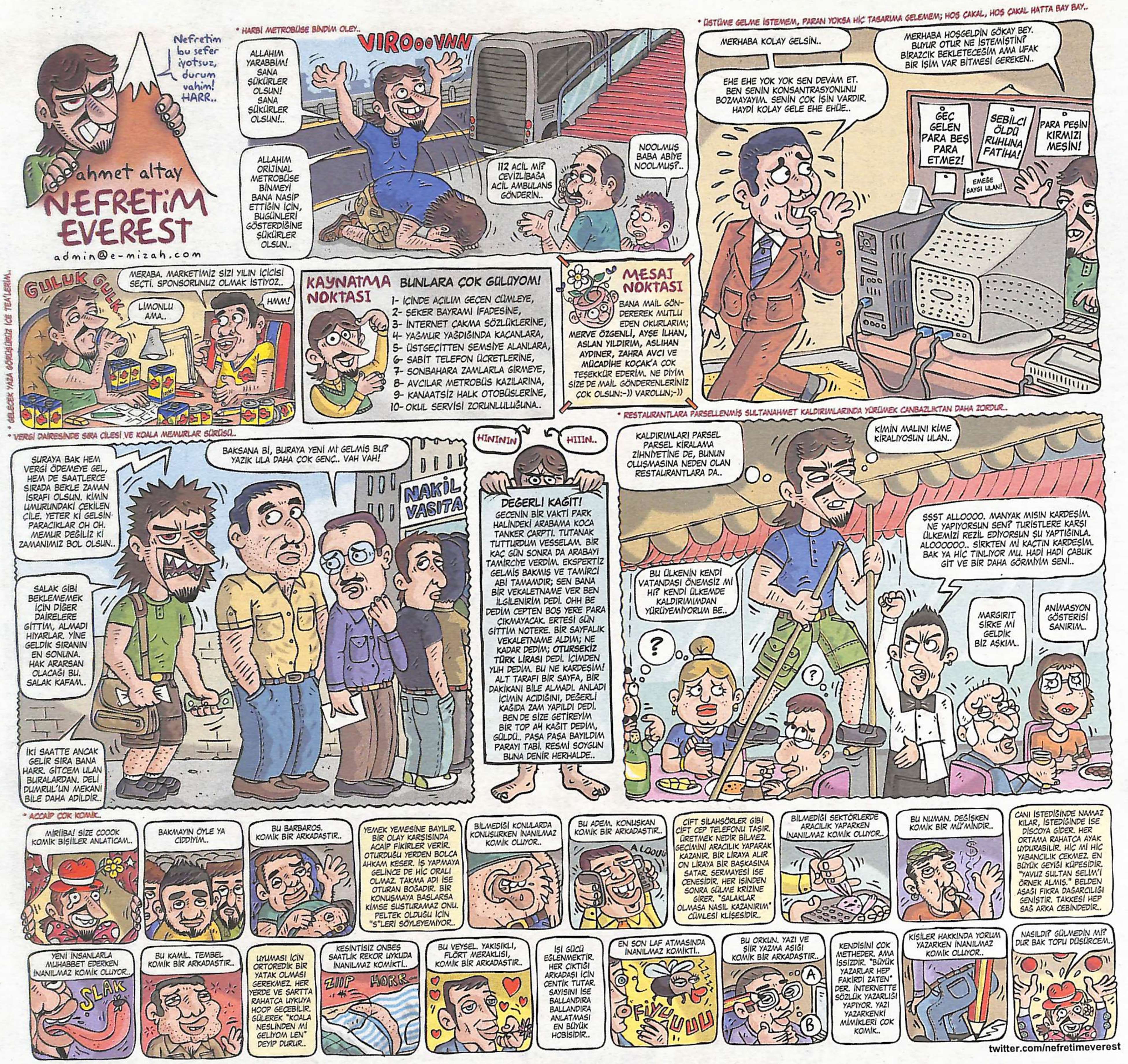

karşıyım

betül zarifoğlu koç

Süper kahramanların kostüm derdine düşüşlerine karşıyım.

Bu süper kahramanlara alışamadım gitti. Nedir bu kahramanların sorunu ki özel kostümlerini giymeden hiçbir özel güce sahip değiller. Kıyamet kopar, insanlar tepelerden düşer, yangında camlardan sarkan insanlar vardır ama bizim sevgili kahramanımız illa duruma uygun giyinme ihtiyacı hisseder. Tamam sonuç olarak yetişir ama 2 dakika daha erken gelse iyi olmaz mı yani. Mesela adamın birini gökdelenden atmışlar yakalasana hemen. Yok illa adamın ömründen ömür gidecek, kesin çakıldım gözüyle bakacak, belki yolda kalp krizi geçirecek, bizimki hazırlanacak da gelecek. Off of. Karşıyım.

Dahası yüzlerinin de örtülü olması. Neymiş efendim tanınmayacaklar. Yahu tanınsan nolur. Bu konuda Süpermen hakketen süperdir. Lakin onun da etrafındaki insanların zekaları problemli. Adamı normal zamanlarda sadece gözlük takıyor diye tanıyamıyorlar.

Ah bir de şu örümcek adamdaki ahtapot lakaplı doktor yok mu? Ağabeyler güneş gözlüğü takan yaratık mı olur.

(Bu filmlerin o kadar çok hayranı var ki. Acaba hiç bu konuya değinmese miydim. bırrr)

Temizlik düşkünü pislere karşıyım.

Temizlik, hijyen, titizlik konularını abartan insanların çoğunun bu uğurda nasıl da kirlendiklerini ya da kirli kaldıklarını bilir misiniz? Mesela eleman o kadar titizdir ki başkasının girdiği banyoyu kullanamaz. Zorunlu olarak kaldığı yerde bir hafta boyunca yıkanmaz. Ne bu şimdi. Çok temiz insan. Hadi canım.

Fragmanlara dublaj yapılmamasına karşıyım.

Fragman: tanıtım filmi. Filmin reklamı. Ya da şöyle diyebiliriz bir filmi neden seyretmeliyiz sorusunun cevabı.

Bir de yabancı filmlerin dublajlarından bahsetmek isterim. Öncelikle emin olun kolay bir iş değildir. Ülkemiz de bu konuda oldukça iyi durumdadır. Senkron, ses tonu, oyunculuk kabiliyeti gibi konularda küçük istisnalar dışında mükemmeldir. Hepsi tamamdır. Uzun ve itinalı bir çalışmanın sonucu ortaya çıkan Türkçe dublajlı bir filmin fragmanı, orijinal diliyle verilir. Neden? Koca filme dublaj yaparlar ama fragman sinemalarda ve televizyonda verilmeye başladığında orijinal diliyledir. Hadi sinemada gösterilenleri geçelim. Televizyonda ulusal kanallarda verilen neredeyse tüm filimler Türkçe dublajlıdır ama ne hikmetse fragmanları yine gavurcadır.

Fragmanı ayrıca seslendirmeye bile gerek yok. Zaten filmin içindeki sahnelerden oluşuyor. Kopyala yapıştır yapacaksınız. Bu kadar zor olmamalı. Filmin fragmanına bakarak ve hiç anlamayarak sadece görüntülerin güzelliğine kanarak o filmi izliyoruz. Saçma. Lütfen üşenmeyelim. Hepi topu birkaç dakikalık bir olay.

söylemesine karşıyım.

"Aaa şekerim, dost acı söyler" diye başlar konu. Sonra dost bildiğiniz kalleş canınızı okur. Bu sözde öyle lanet bir sözdür ki acı diyecek dostluğu pekiştirir (yani acı konuşabilecek kadar dost), dostluğu pekiştirirken de acısını artırır. Bela bir şey.

Şimdi arkadaşlar, düşman zaten acı söylüyor. Kırıyor, incitiyor, eleştiriyor. Bir de aynı muameleyi dosttan görmeye karşıyım. Hele ki dosttan gördüğün kırıcılık daha da acıtıcıdır zaten. Düşmana karşı gardımız daha belirlidir. Dost acılaşınca aynı zamanda yumuşak karnımıza denk gelir. Dostun maksadı her ne kadar kırmak değil uyarmaksa da, sevgili kişi; uyarırken aynı zamanda dostluğunda devamını istiyorsan acılaşmadan lütfen. Her şeyin bir usulü var. Di mi ama.

ZAVALLI NİYAZİ BEY'İN SÜPER MACERALARI

niyazicolbey@gmail.com

-Kafayı 45 derece çevirince hemen karşına bir ceviz ağacı çıkıyor. Neredeyse pencereden eve girecek de bizi kovacak.

-Aha: Bir kuş, büyük bir kuş, yeşil yaprakların arasından belirdi! Ve.. Hımmm... Gitti şimdi...

-Cortazar'ın bir öyküsünde eşyalardan kendilerine yer kalmayınca evlerinden kaçmak zorunda kalan bir aileden bahsediliyordu.

-Gerçekten de ebeveynlerim beni ilerde bir gün mutlaka delireceğim beklentisiyle büyütmüşlerdir.

-Biraz önce 'Te Doy Mis Ojos' diye bi film izledim. Pek etkileyici bir film. Ben de pek etkilendim zaten. Filmde erkeklerin öküz doğasına dair bir takım saptamalar var. Bunun bir 'doğa' durumu olduğunu veya olmadığını bilmiyorum lakin tanıdığım erkeklerin büyük bir bölümünde böyle bir yön olduğunu söyleyebilirim. Bende de mebzul miktarda böyle bir yön vardır ve bunu farkedeli epey bir zaman olmuştur ki ona da başka bir zaman değinirim artık.

-Göbek denilen yaratık almış başını gitmişti. En azından buna müdahale edeyim lan dedim.

Böylece üzerime eşofmanlarımı geçirip koşmaya başladım. Kulağımda müzik, oflayarak ve puflayarak ve nefes nefese…

Böyle bir hayatım var benim dostum… Gittikçe şişkolaşıyorum ve zaman zaman bir panik şey edip hemen koşmaya başlıyorum ve fakat neden sonra birden sıkılıyor ve bir kanepeye doğru bacaklarımı uzatıp dondurma yemeye başlıyorum.

-Hmmm…

-Televizyonda bir sorun çıktı. Uyducuyu çağırdım ve risivırı aldı gitti bu.

Bu gün getirdi. Yaptın mı dedim. Bişiy yapmadım ama buna rağmen düzeldi, diye karşılık verdi.

10 ytl takdim edip, iyi günler diledim...

- Okulda bir tartışmaya ister istemez dahil oldum ve bir kez daha islamcıların solculardan daha solcu, solcuların islamcılardan daha muhafazakar bulunduklarını fark edip şaşırarak diloy diloy…

-Öyle bir hayatım var öyle bir hayatım var ki bir insanın ancak bu kadar hayatı olur yani.

-Ben de Twitter'a bağlandım. Ne acaip bi şeymiş lan. Fakat bu arada Ahmet Hakan Coşkun adlı şahsın twitlerini takip etmeye başlamak durumunda kaldım ve böylece bu adama öyle bir gıcık kaptım öyle bir gıcık kaptım ki bir insana şimdiye kadar hiç bu kadar gıcık kapmamıştım yani.. (Ama yok yav. Başka gıcıklarım da var benim: Murat bardakçı. Oray Eğin. Şu adı Yiğit olan Haber Turk'taki şey… Bunları, hani Kaynana Semra vardı ya bi ara, onu izlerkenki marazlı ısrarla izliyor ve o esnada gıcık oluyorum.

-Geçtiğimiz aylarin birinde lisede sıra arkadaşım olan bir arkadaşımı can dündar'ın neden'inde fikirlerine müracaat edilen bir şahıs olarak izledim ve o vakit bir takım karmaşık duygulara gark oldum. Gark olmak ha? Gark? Bir anda asıl anlatmak istediğim meselenin önüne geçmeyi (doğal olarak) başaran enteresan bir kelime…

-Laptop aldım. Ehe!Ehe!Ehe!Ehe!Ehe!Ehe!

-Tüketim beni mutlu ediyordu.

-Hmmm….

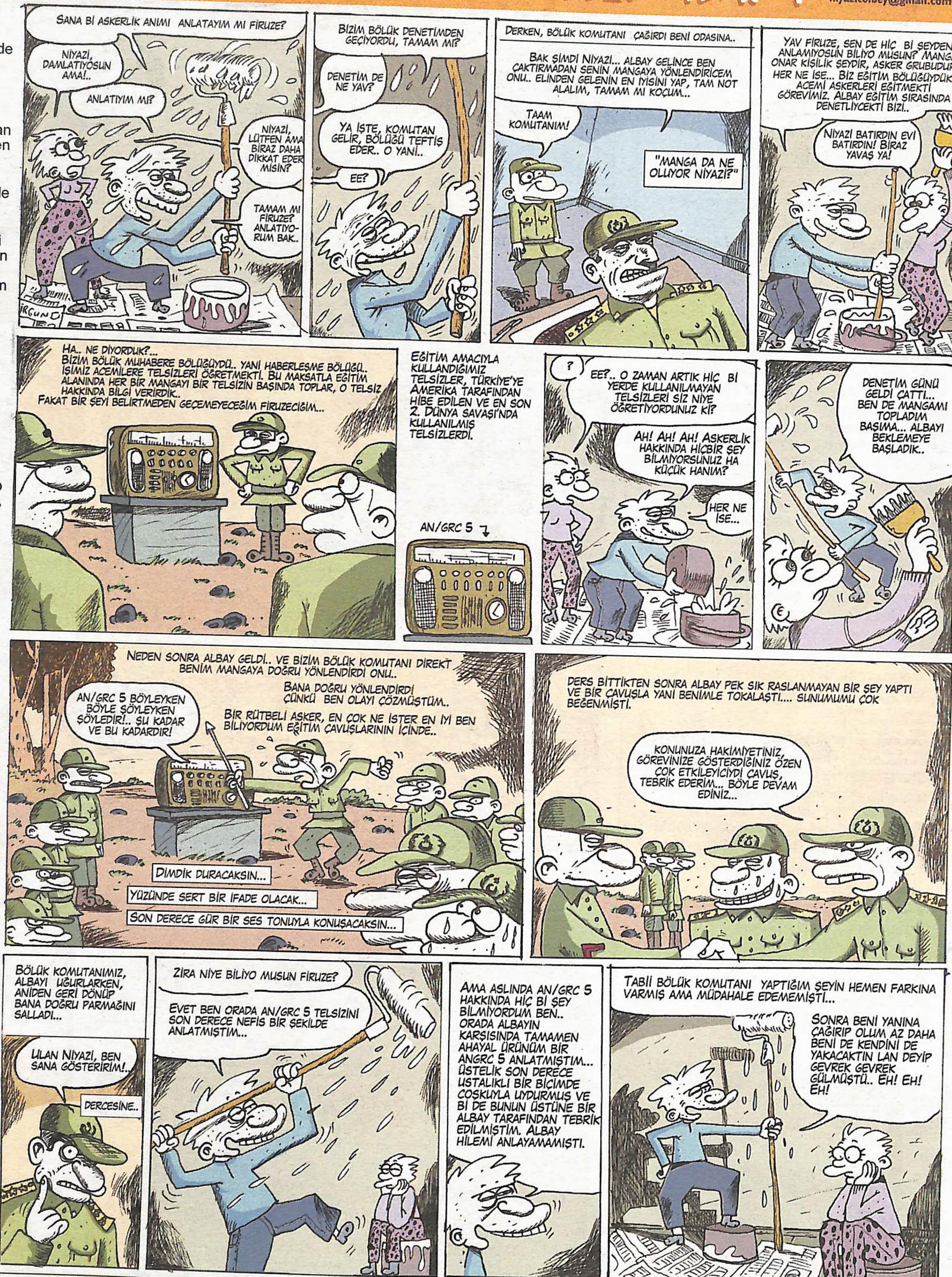

Cımbızcı Cafer

İsmail Cem ne yaptı?

Sevgili okur,

Hiç sorma, ne hâldeyim. Öfkedeyim, sinirdeyim. Kendime kızıyorum yine. O yazıyı okuduğumda düşünmüştüm: "İşte, cımbızlanmayı hak eden bir yazı!" Çünkü sayın yazar… Kim mi o sayın yazar? Bilmiyorum, hatırlayamıyorum. O yazıyı nerede okuduğumu hatırlıyorum ama: Taraf gazetesinde ve yüzde doksan beş olasılıkla Her Taraf sayfasında. Gelin görün ki, ne o gazeteyi, ne o sayfayı, ne o yazıyı saklamışım. Herhangi bir not da almamışım. O gazetenin de ötekiler arasında duracağını sanmışım, ama durmamış işte. Yok! Bir şekilde, -kim bilir hangi şekilde?- kaybolmuş. Bunu anlamam için onlarca gazeteyi, dakikalarca elden ve gözden geçirmem gerekti. Kaybolduğunu ancak arayınca fark ettim. Fakat geçmiş ola! Giden gitmiş. Ah vah etmenin anlamı yok.

Belki internetten bulurum cımbızlanacak metni diyerek Google Hazretleri'ne başvurdum. "İsmail Cem, trt, taraf" yazarak bir arama yaptım. Yaptırdım mı demeliyim? Makinenin başında geçirdiğim dakikalar boşa gitti. Aradığımı bulamadım. Taraf'ın web sayfasında da bulamadım umduğumu. Cımbızım elimde, kalakaldım. Can sıkıcı bir durum. E ee, ne olacak şimdi?

Belge yoksa, bellek var, değil mi efendim?

Ve konunun özü belleğimde duruyor, şükür!

Adını bile hatırlayamadığım sayın yazar, İsmail Cem'i övme sadedinde şöyle bir iddiada bulunmuş yazısında: Türk toplumu, Amerikan yargılama sistemini, açık duruşmaları, jüri sistemini falan onun TRT Genel Müdürü olduğu dönemde, televizyon ekranlarından yayımlanan Amerikan filmleri sayesinde öğrenmiştir!

Sanki 14 Şubat 1974'ten önce TRT ekranlarında hiç Amerikan filmi gösterilmemiş! Sanki 12 Mayıs 1975'ten sonra yargılama sahneleri içeren Amerikan filmleri de genel müdür Cem ile birlikte ekranlara veda etmiş! Hem Türk halkı, sadece televizyon mu izliyor? Sinemalarda gösterilen filmlerde mahkeme salonlarında olup bitenler yok mu? Çok!

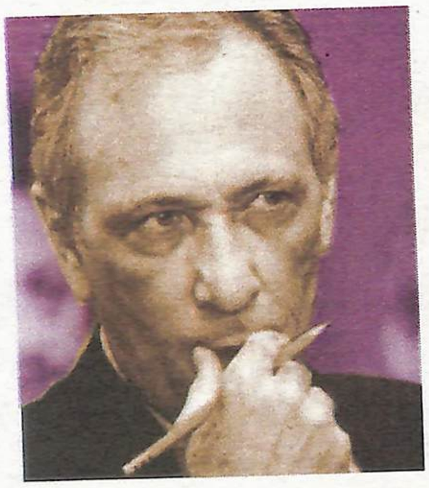

Yazarın İsmail Cem'in sevap hanesine böyle bir maddeyi lâyık görmesi bana çok tuhaf göründü. Ruhi Su'yu ekrana çıkarmasından söz etse, bir şey demem, diyemem. Hele Türkiye'de Geri Kalmışlığın Tarihi adlı eserinde Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanının mal varlığını –kaç sayfayı dolduruyordu?- listeleyerek üzerinde hiç durulmayan bir konuya ışık tuttuğunu yazsa hiç gam yemezdim!

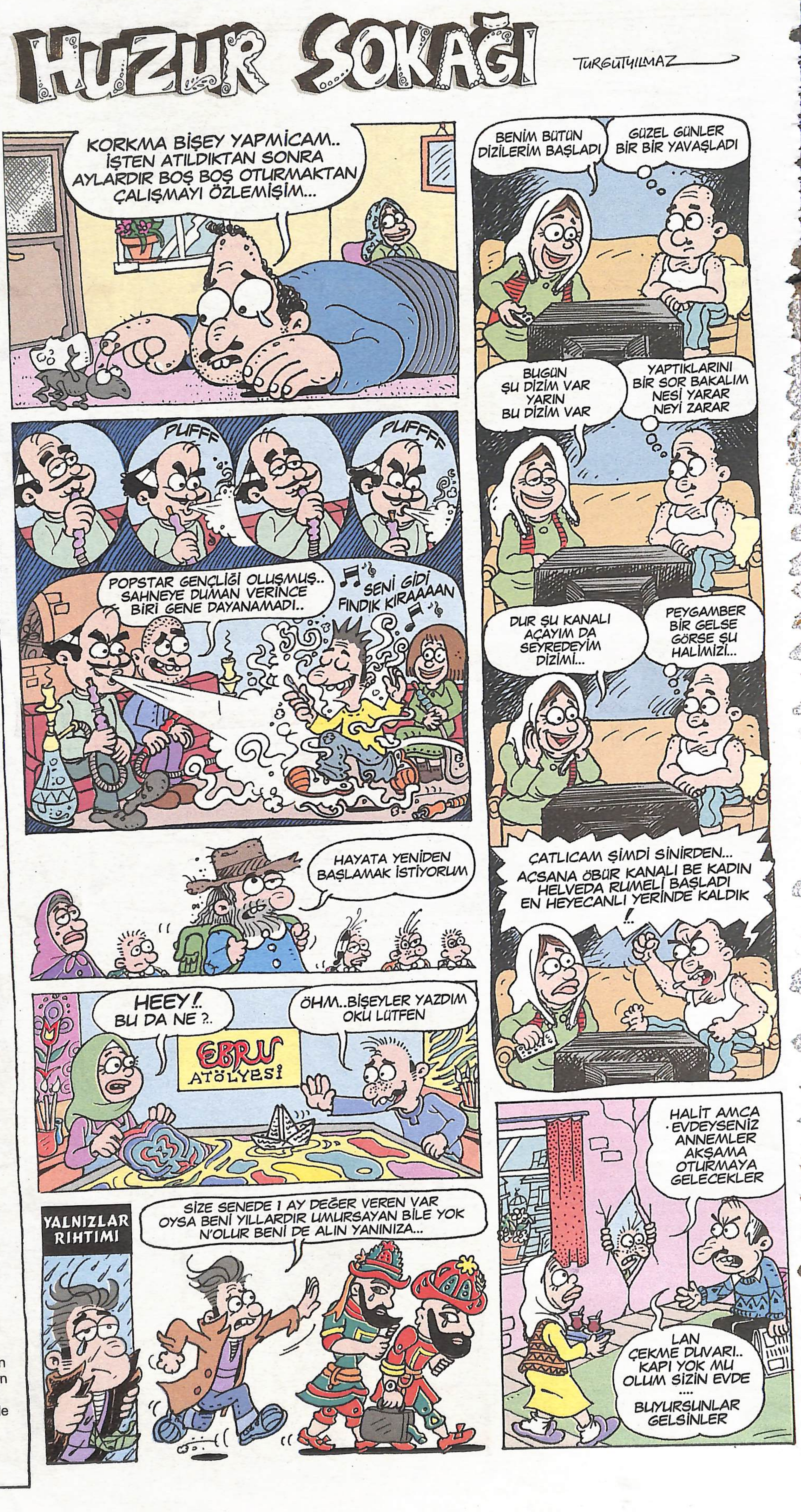

Bir teknolojik engelli aforizması

ENGELSİZ YAZAN - ENGELLİ ÇİZEN
AHMET ALTAY

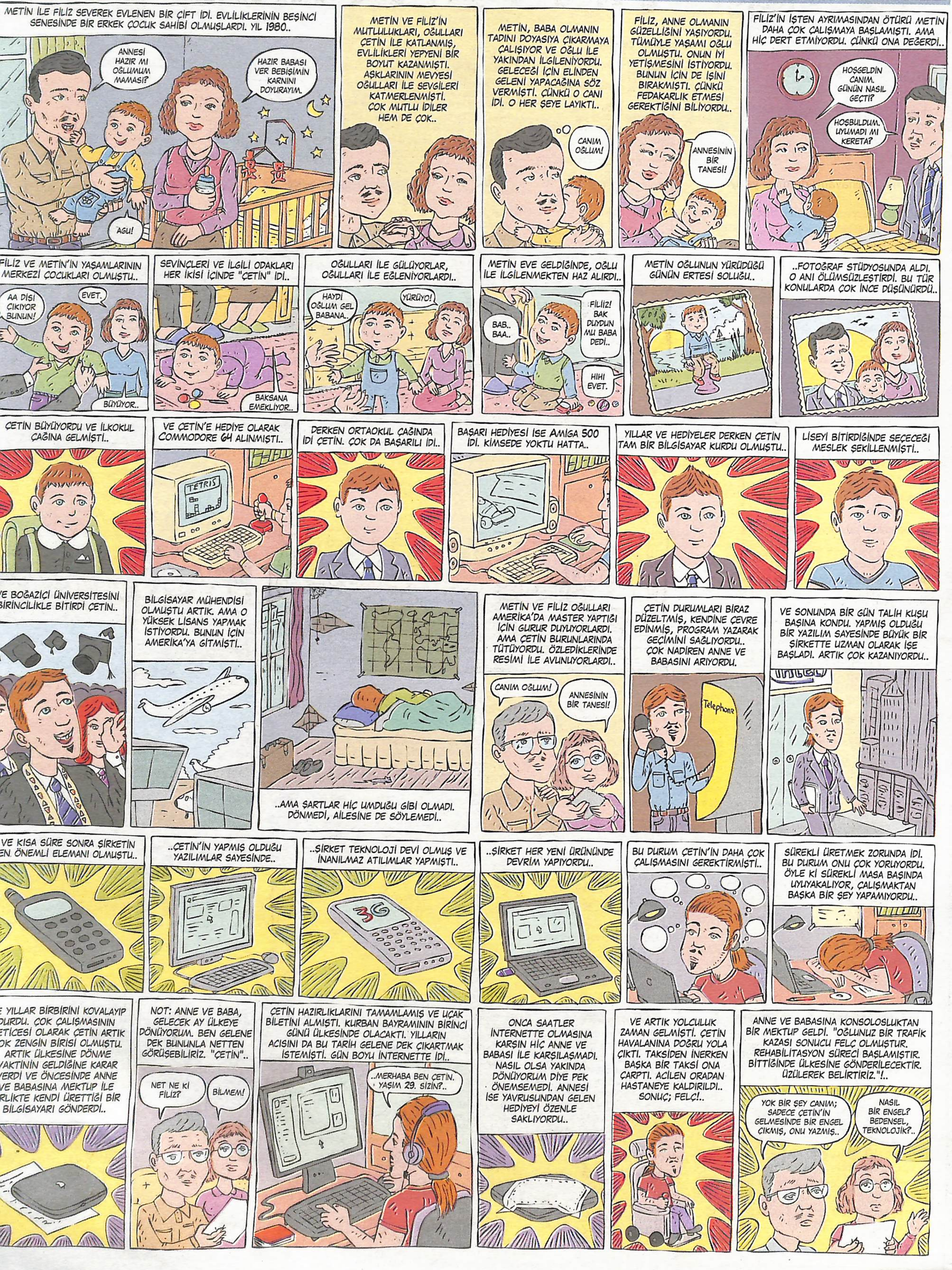

Gülme Duvarı

Doğu - Batı üzerine beylik laflar

'Ne Batıyız, Ne Doğu' söylevlerine bir yenisini ekledim:

"Kimimiz anladıysa 'Arap' oluyor, kimimize göreyse her şey 'Fransız'"

Pekii nedir bu Doğu - Batı arasındaki derin fark:

* Batı bir batında bir, Doğu olabildiğince doğurgan...

*Batı Batmaya Mahkûm, Doğu doğmaya gebe...

*Doğunun daha doğusu Batı, Batının daha doğrusu Doğu

Lakin biz neyiz doğu muyuz batı mıyız?

"Küçük Amerika mı olucaz, yoksa orta boy İran mı" *(sistemsizler kabaresinden)*

"Türkiye ne İran olur ne de İsviçre" *Uzun Hasan*

Bu konuda en büyük ahkâmı kesen Sakallı Celal filozofumuz da en doğrusunu söylemiş : "Türkiye durmaksızın doğuya giden bir gemidir, bazıları bu geminin güvertesinde batıya doğru koşarak batıya gittiklerini sanırlar."

Bayrama Dair:

Anneannem: "Bayram gelecek yarın. Topal eşekle, karşıki bayırdan sabah erkenden inecek" diye korkuturdu bizi. O küçücük bayram harçlıklarımıza göz diken bakkal bin türlü patlayıcı ve oyuncak getirirdi.

Tahta toplu, gres yağlı langırt masalarında yepyeni elbiselerimizi pisletmeden gelmezdik eve.

Bayram demek asker gazozu demek, koşmak demek, düşmek demek, yeni elbiseleri yırtmak kirletmek demekti...

Çok eğlenceliydi çook!

Şimdi anlıyorum ki bayram Çocuğa gelirdi...

deliye gelemezdi...

Bize hiç gelmezdi...

Şimdi Bayram gelmiş neyime diyorum...

Hem de öyle ki,

Karşı bayırdan topal eşekle inse şaşırmam, diyorum...

Araklamafobiya

I.

"beni kabul edecek bir kulübe neden üye oliim ki?"

Groucho Marx

"beni seven bir kadınla neden birlikte oliim ki?"

Anny Hall filminde Woody Allen

"beni kabul edecek bir örgüte neden giriim ki?"

Pardon filminde Ferhan Şensoy

II.

"-eşinizle aranızdaki ortak yan nedir?

-aynı gün evlendik"

Biz Duvar Yazısıyız - bir duvar yazıları şaheseri

28 Ağustos 2009'da fox tv'de Vatan Şaşmaz'ın sorusuna Müjdat Gezen'in verdiği cevap:

-Müjdat Abi eşinizle ortak yönünüz var mı?

- Var Tabii, aynı gün evlendik...

Küvete su doldurmak...

Bizim geleneklerimizde küvete su doldurularak diye bişii yok... Küvete su sadece ve sadece sular kesileceği haberi alınınca anne tarafından yapılan bişiidir... Bu yüzden bütün küvetlerde hamam oturağı vardır... Biz millet olarak küvete yayılmayız... Küvetin içine bile bir oturak koyup otururuz... Ki ben jakuzinin içine "hamam oturağı" koyanını bile gördüm... Annayın artık! Bir de bu olayın senin üzerinde anlamsızlık yaratan etkileri vardır: Anne, küveti suyla doldurmuştur... Banyoya girmek istersin... Anne "dur girme sular kesilecekmiş küvete su doldurdum" der... Dünyanın en komik anlarından biridir...

Kardeşim Anıl, ailecek izlenen prime-time kadın dizilerini sabote etmeyi çok sever. Yani annemi ve kız kardeşimi tv karşısında kızdırmaya bayılır... Aşklı memnulu, Hanım ağalı dramaların birinde kız banyo yapmak için küveti doldurmaya kalktığında "aha da sular kesilecek galiba, kız küveti dolduruyor" deyip saatlerce gülmüş... Keşke o dizide de öyle olsaydı... Bize bizi anlatsaydı... Tıpkı Beyaz'ın hayatında ilk defa küvette yıkanırken yaşadığı dünyanın en komik, elmalı şampuan hikayesinde yaşadığı şey gibi... (Bilmeyenler bilenlere anlatsın, bilenler nette sörç etsin tekrar ansın)

Eski Bayramlar:

Televizyon camiasında belirli kişiler vardır dönemi gelince boy boy gözükürler, Darbe zamanının Hasan Mutlu Canı, Siyaset Meydanı'nın Hatemileri, Dünya kupası'nın Halit Kıvancı, Eurovision şarkı yarışmasının Bülent Özveren'i gibi... Eski bayramları da hep Aydın Boysan'a sorarlar... Sahi gerçek midir hep bahsettiği, kitaplarında yazdığı "ip üstünde cambaz'ın kurban kestiği" hikayesi... Ben bunu yazacakken mukaddimemde sıraladığım isimlerden Hatemi'lere takıldım... Tornistan edip onları anlatacağım... Levent Kırca'nın skeçlerinden birinde Sözde Siyaset Meydanı müstahdemi yerleri süpürürken Hatemi'lere çarpar, diğer müstahdem buna "oolm bunlar siyaset meydanın çakılı kadrosundandır, buradan bi yere ayrılmazlar" falan der... Komik mi? Diil, ama ben Hatemi'lerin şu kompozisyonuna çok gülmüştüm:

Hüseyin Hatemi'ye söz düşer tam birkaç kelime etmişken eşi Kezban Hatemi sözünü keser ve fısıldayarak "o konuya girme" der... Bu fısıltıyı kaç kişi duydu bilmiyorum ama ben gülmekten koltuktan düştüm... Hatemi susar, zaten ağır aksak giden konuşması kesilir, zar zor toparlar ve başka bir konuya geçer... Ben Ali Kırca'nın tartışmayı burada kesip: "beyler bi dakka bi dakka, bundan sonra beş-on siyaset meydanı bunu tartışmalıyız" falan demesini bekledim... Demek ki adam allame-i cihan olsa; eşi dünyanın en kültürlü kadını olsa, gene de eşinin: "yapma, etme, onu yeme, bunu söyleme" uyarılarına muhatap olabiliyor, olmadık yerde karizmayı sıfırlayabiliyor... İsterdim ki buradan itibaren bu tartışılsın... Ama maalesef es geçildi ve tarihin tozlu raflarında yerini aldı...

Hz Musa ile Röportaj yapmak

Hayatımda yediğim sağlam iki tokattır Hz. Musa heykeli mevzu-i bahsi... Sinan Abi vardı eniştemiz... Entelektüel biri olarak görür ona bilgi satmaya bayılırdım... Bi gün okuduğum taze bir bilgiyi hemen sıcağı sıcağına ona aktarmak istedim: "Abi Mikelanj Hz. Musa heykelini yaptığında, o kadar beğenmiş ki dile gelecek sanmış, çekici fırlatmış ve 'Konuş' diye haykırmış" Sinan Abi: Mikalanjın Musa değil, Hz. Davud heykeli var, diyerek tüm hevesimi resetledi... Lan yeni öğrenmişim nasıl ezersin bilgimi... Bu laf ne kadar bana koyduysa, İtalya'yı gezerken ilk işim Roma'da Musa heykelini görmek oldu... Bi yandan da derdimi Musa'ya anlatmak istedim... Çoğu turistin iplemediği, ücra bir kilisedeydi heykel... Baktım Musa'nın kafasında iki tane boynuz var... Sordum soruşturdum; onunla ilgili oradaki kitaplara baktım; elimizdeki gezi rehberinde inceledim; inanılmaz bir bilgiye vasıl oldum... O gene eski İbranicede peygamberlerin başının üzerinde olduğuna inanılan parlak hare kelimesiyle, boynuz kelimesi aynıymış... Latinceye çevirirlerken inanılmaz bir hata yapmışlar... Taze bilgi... Hemen satmalıyım... Memlekete döndüm ve bu bilgiyi satabileceğim bu konulara hakim birini aradım...

Alper, sanat tarihi dersini yeni almış, görsel sanatlarda okuyan yazılarımızı paylaştığımız ve yazı konusunda birbirimizi beğendiğimiz ve hatta gaza getirdiğimiz güzel bir Kara Mizah Merkezi dostu... Bunu anlattım "Yök yaa, Musa heykeline boynuz mu takmış Mikelanj, oolm yemişler seni boynuz falan yoktur, ben o heykeli biliyorum bende mikalanjın albümü bile var" falan diye sağlı sollu gül yağmuruna tuttu beni ve tabiki derinden yareledi... "Gözümle gördüm diyorum niye inanmıyorsun..." İşte sevgili okuyucu Musa Heykeli ile röportaj yaptım... Mikelanja tek kelime etmeyen, ama bana komple açılan Musa sohbetini ilk siz okuyacaktınız... Musa heykelinin nasıl Mikelanja kızdığını, dizindeki çekiç çatlağından nasıl dizlerinin ağrıdığını ve özellikle boynuz konusunda ne kadar öfkeli olduğunu öğrenecektiniz...

Ama Musa heykeli konusunda çok darbe yedim... Şimdi sen de bana inanmazsın diye korktum... Vaz Caydım... Kalasın Saalıcanan

Gelecek ay bu köşede GS yeni teknik direktörü Rijkaard'ın: "Türk Futbolunda heşeyden var, ama hiçbiri tam değil" sözünü inceleyeceğiz... Bunu türk futbolu için değil, tüm Türkiye için geçerli bir söz olmasından kelle, bizi çok iyi çözen Rijkaard'ı tebrik edecek ve bu olguyu tartışacağız...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@catcatdergisi.net

AZAMİHIZ

YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com

GÂVUR İCATLARI ANTOLOJİSİ

Bülent Akyürek

AND İÇMEK
Ateist yeminidir. Allah'ı, kitabı, göksel ve kutsal olanı kenara bırakıp içi boş kelimelerle yapılan laik devlet tekerlemesidir. Bu anlamda bir Müslüman'ın meclise girip siyasete atılmasıyla birlikte, dinden imandan olduğunu net olarak söyleyebiliriz. Yine de büyüklerimiz her şeyi bizden iyi bilirler!

HENÜZ SEVGİLİ DEĞİLİZ
Ünlüler bir barda, pastanede magazincilere yakalandığı an "Henüz sevgili değiliz" diyorlar. Ben de yıllardır düşünüyorum sevgili nasıl olunuyor ki acaba?
-Abi tam sevgili oluyorduk, siz böyle kameralarla gelince olamadık, hayırlısı, başka bir zamana inşallah!

SİGARA YASAĞI
Madem kapalı alanda sigarayı yasakladınız erkekseniz açık alanda da içkiyi yasaklayın bakalım? Yemezler değil mi? Çünkü sigarayı halk içkiyi seçkinler içiyor, rejim için tehlike arz edebilir, maazallah birileri size Müslüman olduğunuz için içkiyi yasakladınız suçlamasında bulunabilir değil mi?

KADINLARIN MÜBAREK ÜÇ AYLARI
Mübarek üç aylar yazın başına rastlıyor. Kadınlarda bir telaş bir panik... Göbeğin, basenin erimesi lazım, çünkü Akdeniz kıyılarına tatile gidecekler, mayo, bikini giyecekler, açılıp saçılacaklar, kolay mı mübarek üç ayları idrak ede ede yaşamak, zor tabii...

ABİYE GİYSİ: Abiye giysi, genç kızların abilerine görünmeden giyebilecekleri giysidir.

YAKIN KORUMA
İnsanı yaratan, gözeten ve koruyan Allah'tır. ana babanın duası ve sadakanın da bir çok belayı defettiği söylenir, gerisi hikâye.

BALIK VERMEYİP BALIK TUTMAYI ÖĞRETMEK
Balık tutmayı öğretmek kapitalist oyunudur... Allah aşkına bir iyilik yapacaksanız eğer bir zahmet balığı tutun, kılçıklarını ayırın, bize de yedirin ki duacı olalım, siz de böylece bir iyilik yapmış sayılın. Yoksa ben balığı tutmuşum, kılçığını ayırmışım, oturup yemişim ne anladım iyiliğinizden?

DÜŞÜNEN ADAM HEYKELİ
Rodin'in "Düşünen Adam Heykeli" dünya üstünde yalnızca bizim Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde vardır. Zaten adamlar düşünüp kafayı üşüterek tımarhaneye düşmüş biz de sanki onlara inat tımarhanenin bahçesine o heykeli koymuşuz. Allah akıl versin hepimize!

İRTİCAİ FAALİYET SUÇLAMASI
Ne kadar farz ibadet varsa hepsine irticai faaliyet suçlaması diyorlar. Ahir zaman bu olsa gerek!

BACASIZ SANAYİ TURİZM
Turizm, Batılılarca bulunmuş ticari, gereksiz bir sektördür. Çocukluğumuzdan beri turizmin "Bacasız Bir Fabrika" olduğu anlatıldı. Yan gelip yatıyorsun, elin gâvurları çıplak bacaklarıyla ortalıkta gezinip aval aval taşlara bakınarak gidiyorlar ve sen para kazanıyorsun. Bu ülkenin geliri nedir? Turizm...
Yav böyle bir şey olabilir mi? Nasıl bir mantık! Turizm bir sektörse eğer artı değeri nedir Allah aşkına? Bana onu söyleyin, söz susacağım!

KALABALIK CADDELERDE, MEYDANLARDA GÜVERCİNLERE YEM ATMAK
Bir çapkınlık belirtisi olduğundan dolayı gâvur icadıdır, aynı şekilde martılara simit atmayı da söyleyebilirim...

KEDİ KÖPEK MAMASI
Kedi köpek mamalarında domuz yağı kullanıldığı için gâvur icadıdır, Müslümanlar da hayvan besliyor, öyleyse güzide şirketimizden hayvan sever Müslümanlar için "Ürünlerimizde domuz yağı yoktur" ibareli kedi köpek maması üretmesini istiyoruz!

erhan baş'ın başına gelenler

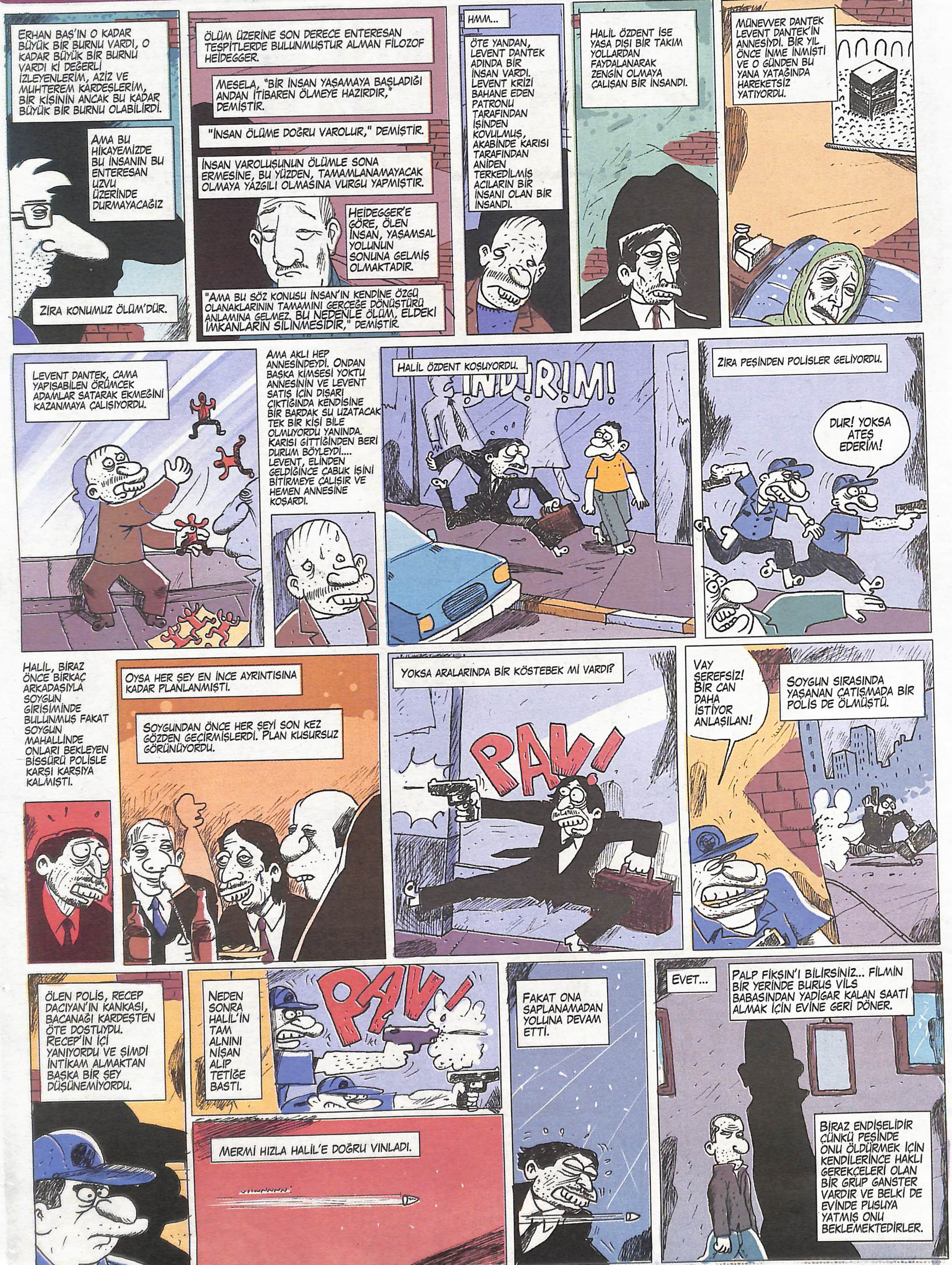

yazan ve çizen: niyazi çol

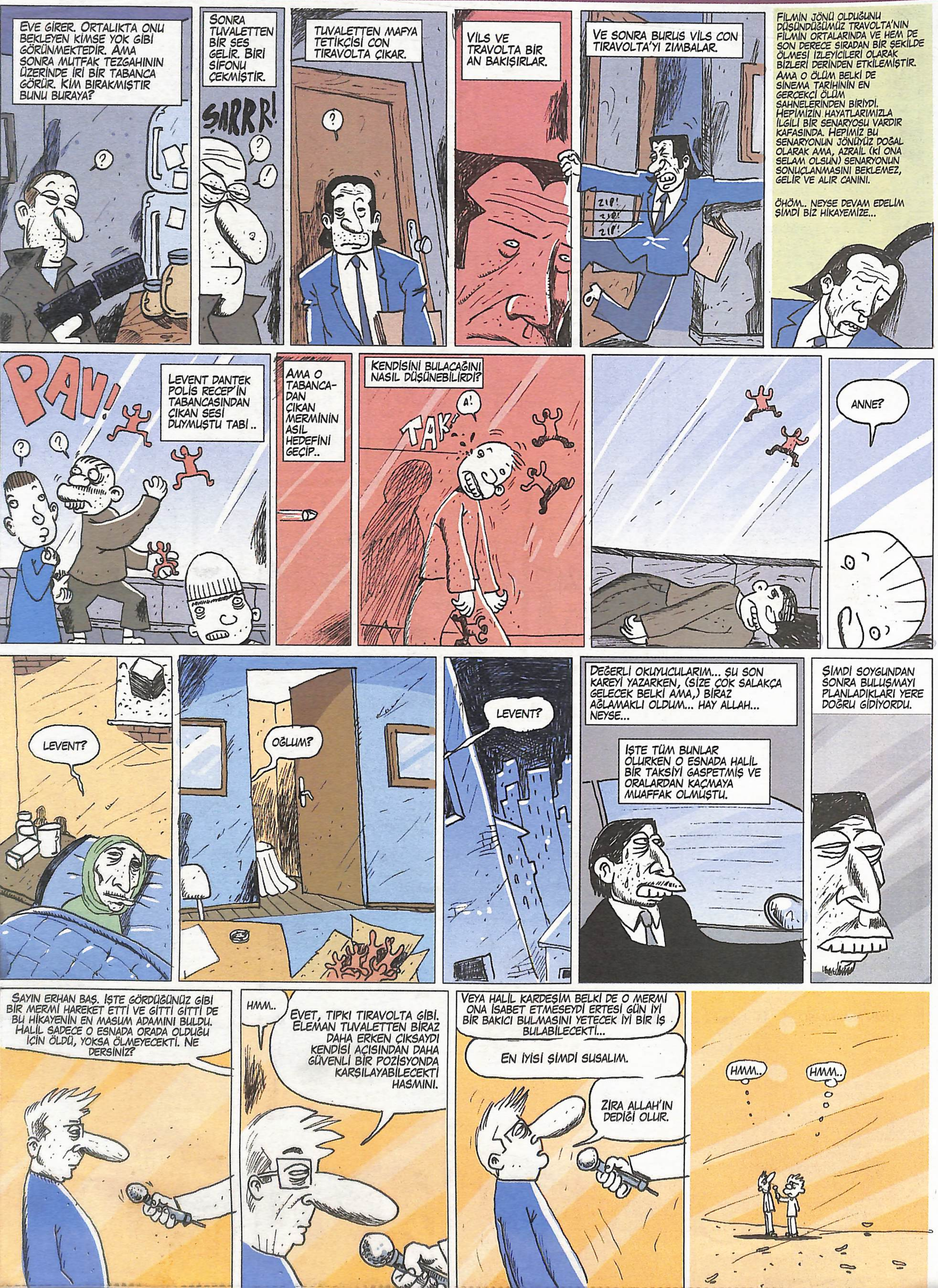

twitter

SalihKılınç

Büyükşehir belediyelerinde cadde, sokak isimleri hangi kurum tarafından belirleniyor, bilmiyorum. Muhtemelen belediye meclisi filandır. Ankara'daki bu meclisin bazı şakacı üyeleri var sanırım. Anıtkabir'in önündeki caddenin adı "Akdeniz" Caddesi. Buna bağlanan ve paralel olan sokaklar ise şöyle: Ordular, İlk, Hedef ve İleri Sokak. (9 Eylül 09, 11.58)

Yine Ankara'da tuhaf bir cadde ismi daha: Şehit Cem Ersever Caddesi. Doğu'da binlerce masum insanın kanını döken bir adamın ismini MİT Müsteşarlığı'nın önündeki caddeye vermek, o da yetmezmiş gibi örgüt içi hesaplaşma ile hayatına son verilen bir adamı, bir devlet görevlisini "şehit" unvanı ile taltif etmek... Muhtemelen bizimle dalga geçiyorlar. Mustafa Muğlalı Kışlası'nda olduğu gibi. Yapmışken bir de JİTEM sığınma evi yapın. (9 Eylül 09, 12.02)

Acıdan zevk alıyorum galiba. Yine "Metro Turizm ayrıcalığı" ile seyahat ettim. Güzide firmamızın bir koltuğu iki ayrı kişiye satmamasından o gün kötü bir şeyler olacağını sezmeliydim. (4 Eylül Stadı Sivas)

Dünya üzerinde "Konya kadar" diye tarif ettiğimiz bir sürü ülke olduğunun ayrımına dün bir kez daha vardım: "Konya kadar bir ülke ama adamların sokaklarında bir tane bile çöp yok." (13 Eylül 09, 22.41)

(Geçen sayıda olduğu gibi) "Doktor bey" dedim, "Ayaklarım çok ağrıyor. Neden oluyor acaba?" Doktorum her zamanki soğukkanlılığı ve burun deliklerini genişletmesiyle cevapladı: "Acının insana kattığı değeri iyi bilirim, küsemem/ Acıdan geçmeyen şarkılar biraz eksiktir." Devam ettim: "Ama her zaman ağrımıyor, sadece yağmurlu havalarda". "O zaman" dedi doktorum "hemen git radyoyu aç bir şarkı tut ya da bir kitap oku mutlaka iyi geliyor" "Ne alaka?" deyince "E o zaman sen de balkona çık bağır bağırabildiğin kadar, ne bileyim ben." diyerek kestirip attı. Çıkarken doktoruma Veli Göçer'le bir akrabalığı olup olmadığını da sordum. "Yok" dedi sadece soyadı benzerliği. "İyi aman öyle olsun Ferhat bey" dedim. (17 Eylül 09, 15.30)

Bülent Akyürek korsanla mücadele için Türk askerleriyle birlikte Somali'ye gitmiş. Kendisi internet kullanıcısı olsaydı "ağabeycim sen yanlış anlamışsın olayı" şeklinde bir mail atardım. Ama ne yazık ki yapamıyorum. (24 Eylül 09, 15.30)

Hissediyorum, Anadolu'nun bir yerlerinde hala "one minute" esprileri yapılıyor. Ve yine hissediyorum ki yurdumuzun bazı yörelerindeki geometri hocaları çemberde teğet konusu anlatırken gülmeye başlıyor. Aslında "hissediyorum" kelimesi yerine "biliyorum" demeliyim. Hala "son kararın mı?" deyip kahkaha patlatan insanlar varken bu ülkede. (11 Eylül 09, İkiz kuleler)

Mevlana İdris iyi bir fıkra anlatıcısıymış, müşerref olduk. (Tarihsiz)

İlkim'i hepimiz tanıyoruz. İlkim geçen yıl okulda bir arkadaşı ile çarpışıp kafasını yardı. Geçenlerde antibiyotik kullanımına bağlı bağırsak enfeksiyonu geçirdi. Yine ilk defa geçenlerde uçağa bindi. Diğer çocukların aksine pırasayı çok seviyor. Biz her gün serviste İlkim'in annesini dinliyoruz. Bu arada adı "Pakize" olan bir kadının çocuğuna "İlkim" ismini koyması başlı başına bir trajedi... (14 Eylül 09, 09.08)

Taraf'ın henüz iki üç aylık olduğu günlerden birinde, demek ki 2008 başlarında, odaya kendini sürekli "eğitimli" olarak pazarlamaktan imtina etmediğini bildiğim bir adam geldi. Taraf okuduğumu görünce "Taraf başlangıçta demokrat bir gazeteydi. Ama şimdi dinci olup çıktı." dedi. Gazete yayına başlayalı birkaç ay olmuştu ve o zaman Elif Çakır, Cahit Koytak filan orada yazmıyordu. Belki Cihan Aktaş dahi yoktu. (9 Eylül Üniversitesi)

Hem teravih kılıp hem de Yunanistan-Türkiye maçını izlemeye çalışmak ne zormuş. Hem bu dünya hem de diğeri için çalışmayı galiba yanlış anlamışım. (18 Eylül, teravih vakti)

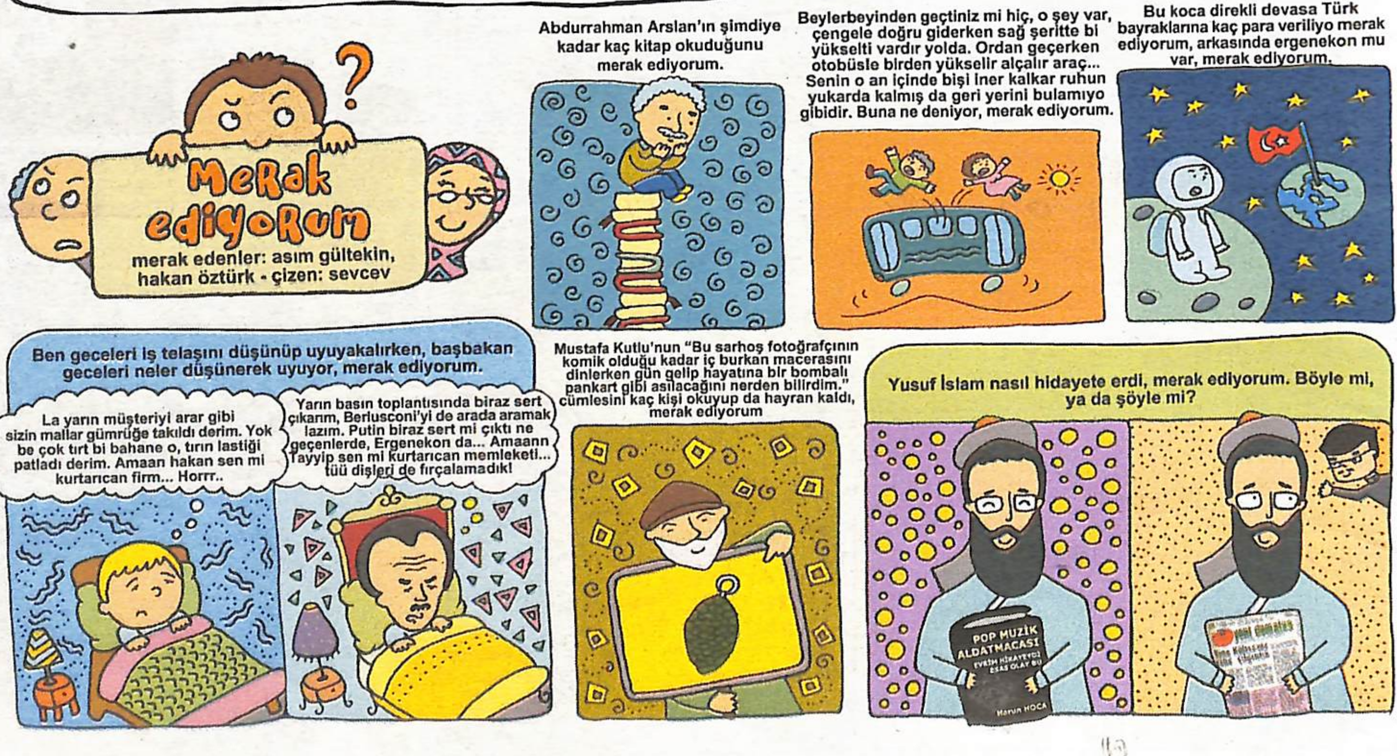

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar! O harika karikatürlerinizi neden kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Sizde şahane espriler var ama çizgi mi yok? Sizin bir arkadaş da mı çok güzel çiziyor? Çok mu komiksiniz? Açıkta bir şey mi gördünüz? Biz gülüyor muyuz? Gülünecek bir şey varsa gönderin bir de biz bakalım. Uzman karikatürcü kadrosu, alanında etkin eğitimcileri, aynı anda 3 amatöre hizmet verebilen tesisleriyle sektörün lideri Cafcaf'a ulaşmak artık çok kolay. Hemen bir şeyler karalayın, şişine şişine benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e gönderin. İndirelim.

nur Berkay Vural

spri komik, ama bir fazlalık var. Hatta iki... Yukarıdaki 'Truvalı elen' ibaresi gereksiz olmuş. Hem insanları o kadar cahil yerine oymaya gerek yok, hem de espri biz Helen'i tanımıyor da olsak nlamsız değil. Diğer fazlalık ise 'm' şeklindeki kuşlar. Öyle kuş ötü manzara resimlerinde olur. Buraya ait değil.

Furkan İspir

Sevgili Furkan, ateşin sahibi gencin bahsettiği sırayı neden karikatürde göremiyoruz? Sen şimdi Gırgır'da olsaydın Oğuz Aral sana yirmi kişi çizdirmeden bırakmazdı. Bak ben yine insaflı olacağım. En az dört kişi çizmelisin ki bu bir sıra olsun. Bu dört kişiyi de birbirine benzemeyen insanlardan seç ki kuyruğu yoldan geçenlerin oluşturduğunu anlayalım. Üşenme...

Abonelerimize!

Abonelik bedelinizi (yurtiçi 30 Ytl)-(yurtdışı 30 Euro) Aşağıdaki hesap numaralarına EFT veya havalenizin açıklama kısmına "isim, adres, şehir" yazınız! Sakın alıcı için Cafcaf yazmayınız! Bilgilerinizi belirterek abonelik ücretinizi yatırmanızı bekleriz! Gecikmemenizi önemle rica ederiz.
(Örn. Yusuf Kıt, Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak.
Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12
Balmumcu / Beşiktaş / İstanbul)
Küresel İletişim Merkezi,
Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.

Albaraka Türk, Merkez Şubesi
Şube kodu: 01 Hesap No: 518055
Küresel İletişim Merkezi,
Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.

Garanti Bankası, Esentepe Şubesi
Şube kodu: 347 Hesap No: 6298453
* Garanti Bankası'ndan ücreti havaleyle yatırmayı denediğinizde 23 YTL havale masrafı çıkartıldığında şaşırmayın.
* Şubeden yatırmak yerine kart ile veya internetten havale, EFT ile yatırmanızı tavsiye ederiz!

Posta çeki hesap no:
Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Derginin size ulaşmasında sorun yaşarsanız mail adresini kullanın bizce!

lenevşe Küçükbalaban

üzel bir çizginiz var, ama esprinin ne olduğu nlaşılmıyor (bakın bunu 'anlayışsız' damgası yeme ahasına söylüyorum.) Kafanızda çok uzun süre urguladığınız bir esprinin içinde kaybolup gittiğinizi annediyorum. Daldan dala atlarken esprinizin ayanak noktalarını kaybettiniz. Daha net anlaşılır spriler üretin, esprilerinizi yakınlarınızda deneyin. ok yakınlarınızda değil, mesafeyi iyi ayarlayın.

Ferat Yıldırım

khan Koç

adaşlar, hiç gerçek çöl dünüz mü? Hiç bu ar susuz kaldınız mı? piranha gördünüz ? Hayatınızda hiç amış bu kadar şeyi ı karikatürde başarıyla anabileceğinizi, üstelik un zekice itlemelerini de abileceğinizi nereden rdınız? Kendinize ne ar güveniyorsunuz... ün piranhalı olmasının esine güleceğiz, su nacanasının bitmiş asının neresine?... nik olmasını geçtim, ıtıksız bile değiller. rdır 'çölde susuz kalan m' esprileri üreten katürcülere bunlarla afa tutuyorsunuz? nediğiniz konulara eyin, klişeden kaçının, kli yeni, işlenmemiş ular bulun. Bir sokağı z keşfedin ki yere en cüzdanı ilk siz sınız.

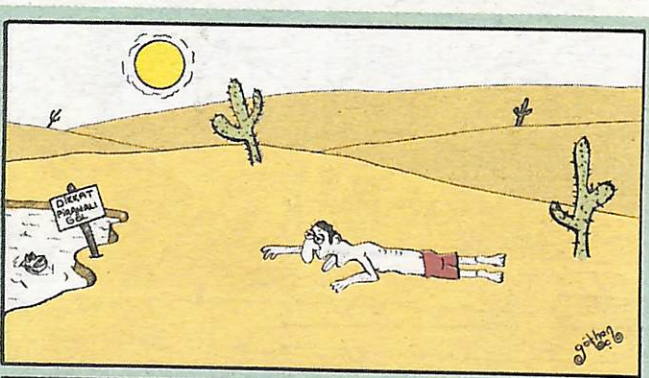

Yusuf Örs

Sevgili Yusuf, orijinal bir çizgin, komik esprilerin var. Gençsin, çalışkansın, söz dinliyorsun... Her dergi senin gibi bir amatörü olsun ister. Peki sen ne istiyorsun? Amatörlük sultanlıktır ama bir yere kadar... Sen de mutlu bir köşe kurmaya hazırlan artık. Bunun için bazı şeyleri bir an önce hallet. Mesela senin şimdi aklına gelen bütün çok kareli esprileri tek kareye sığdırma alıştırmaları yapman lazım. Bir espriyi üç karede anlatmak tabii ki tek kareden çok daha kolay ve bir espri aklına ilk geldiğinde üç kareli olarak gelmiş olabilir ama kendini zorlayıp o espriyi tek kareye sıkıştırmaya uğraşmadan çizgiyle ifade yeteneğini geliştiremezsin. Çok da yeni bir fikri olmayan bir karakter üretip, onun kolay akla gelen çok kareli esprilerini çizmek bileğini sıcak tutmaktan başka bir şey kazandırmaz. Bol bol tek kare çalış, el işçisi değil fikir işçisi ol.

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**28 / Ekim 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. **Yayın Danışmanı:** Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (15 sayı - 30 YTL yurtdışı 30 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz. İşitsele bişey demiyoruz.

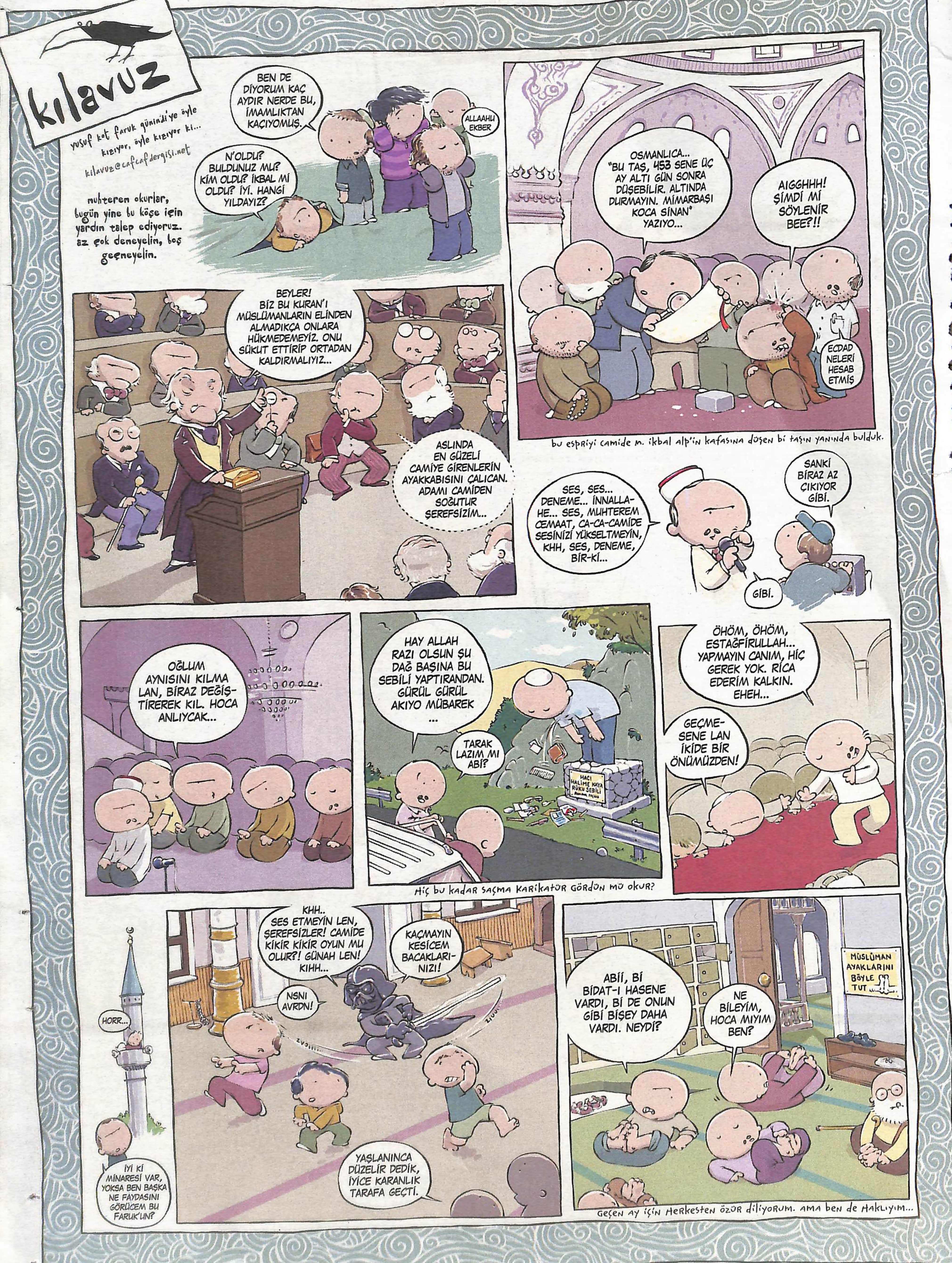
kılavuz
yusuf kot faruk günindi'ye öyle kızıyor, öyle kızıyor ki...
kilavuz@cafcafdergisi.net
muhterem okurlar, bugün yine bu köşe için yardım talep ediyoruz. az çok deneyelim, boş geçmeyelim.
BEN DE DİYORUM KAÇ AYDIR NERDE BU, İMAMLIKTAN KAÇIYOMUŞ.
ALLAAHU EKBER
N'OLDU? BULDUNUZ MU? KİM OLDU? İKBAL Mİ OLDU? İYİ. HANGİ YILDAYIZ?
OSMANLICA... "BU TAŞ, 453 SENE ÜÇ AY ALTI GÜN SONRA DÜŞEBİLİR. ALTINDA DURMAYIN. MİMARBAŞI KOCA SİNAN" YAZIYO...
AIGGHHH! ŞİMDİ Mİ SÖYLENİR BEE?!!
ECDAD NELERİ HESAB ETMİŞ
bu espriyi camide m. ikbal alp'in kafasına düşen bi taşın yanında bulduk.
BEYLER! BİZ BU KURAN'I MÜSLÜMANLARIN ELİNDEN ALMADIKÇA ONLARA HÜKMEDEMEYİZ. ONU SÜKUT ETTİRİP ORTADAN KALDIRMALIYIZ...
ASLINDA EN GÜZELİ CAMİYE GİRENLERİN AYAKKABISINI ÇALICAN. ADAMI CAMİDEN SOĞUTUR ŞEREFSİZİM...
SES, SES... DENEME... İNNALLA-HE... SES, MUHTEREM CEMAAT, CA-CA-CAMİDE SESİNİZİ YÜKSELTMEYİN, KHH, SES, DENEME, BİR-Kİ...
SANKİ BİRAZ AZ ÇIKIYOR GİBİ.
GİBİ.
OĞLUM AYNISINI KILMA LAN, BİRAZ DEĞİŞ-TİREREK KIL. HOCA ANLIYCAK...
HAY ALLAH RAZI OLSUN ŞU DAĞ BAŞINA BU SEBİLİ YAPTIRANDAN. GÜRÜL GÜRÜL AKIYO MÜBAREK ...
TARAK LAZIM MI ABİ?
HACI HALİME KAYA RÜKU SEBİLİ
ÖHÖM, ÖHÖM, ESTAĞFİRULLAH... YAPMAYIN CANIM, HİÇ GEREK YOK. RİCA EDERİM KALKIN. EHEH...
GEÇME-SENE LAN İKİDE BİR ÖNÜMÜZDEN!
Hiç bu kadar saçma karikatür gördün mü okur?
HORR...
İYİ Kİ MİNARESİ VAR, YOKSA BEN BAŞKA NE FAYDASINI GÖRÜCEM BU FARUK'UN?
KHH.. SES ETMEYİN LEN, ŞEREFSİZLER! CAMİDE KİKİR KİKİR OYUN MU OLUR?! GÜNAH LEN! KIHH...
KAÇMAYIN KESİCEM BACAKLARI-NIZI!
NSNI AVRDN!
YAŞLANINCA DÜZELİR DEDİK, İYİCE KARANLIK TARAFA GEÇTİ.
ABİİ, Bİ BİDAT-I HASENE VARDI, Bİ DE ONUN GİBİ BİŞEY DAHA VARDI. NEYDİ?
NE BİLEYİM, HOCA MIYIM BEN?
MÜSLÜMAN AYAKLARINI BÖYLE TUT
Geçen ay için herkesten özür diliyorum. ama ben de haklıyım...